

HỎI VÀ ĐÁP

...những câu hỏi này trước khi tôi bước lên bục giảng, nhưng Anh Moore, anh ấy đã gửi một cuộc gọi khẩn cấp, và tôi nghĩ ai đó bị ốm nặng, và anh ấy thực sự muốn có một buổi nhóm. Vì vậy tôi đã cố gắng để anh ấy kết thúc cuộc gọi ở đó. Anh ấy muốn tôi đi xuống qua Lễ Tạ ơn và có một buổi nhóm dưới đó cho họ, nhưng, ở Louisiana. Năm ngoái khi chúng tôi ở đó, chúng tôi—Chúa đã bắt đầu một cuộc phục hưng, và nó chưa bao giờ kết thúc; nó vẫn đang diễn ra, sự phục hưng. Tôi quên bao nhiêu hàng trăm người đã được cứu năm ngoái, khi—sau cuộc phục hưng ở dưới đó.

² Bây giờ, tôi nghĩ, có lẽ, thật hơi ngạc nhiên được ở đây sáng nay; và nó dành cho tôi. Và tôi không biết, vì vậy chúng tôi đã không thông báo nó ra giữa một số người, anh em biết đấy, dân sự, chỉ ghé vào để trả lời một số câu hỏi. Tôi đã nghĩ như vậy... Thông thường, một mục sư có thể nhìn thấy điều gì trong lòng dân sự của mình khi người ấy đặt câu hỏi. Và bằng cách đó chúng tôi tìm thấy dân sự đang nghĩ về điều gì.

³ Và tôi tin rằng trước khi chúng ta bắt đầu sáng nay, đã có người nói rằng họ có một đứa con để dâng. Billy đã nói với tôi rằng có một sự dâng con trẻ. Nếu vậy, tôi...Được rồi. Chúng ta sẽ mang đứa trẻ lên và dâng nó cho Chúa; và sau đó chúng ta sẽ trả lời các câu hỏi, và rồi chúng ta sẽ cầu nguyện cho người đau.

⁴ Tôi muốn báo cáo rằng mẹ tôi gần như vẫn như thường. Bà ấy...Tôi không nghĩ bà tệ hơn chút nào, mặc dù họ nghĩ vậy. Nhưng tôi không nghĩ vậy; tôi tin rằng bà gần như vẫn như vậy. Và cho đến khi Chúa nói với tôi rằng bà sẽ chết, tôi sẽ không tin điều đó. Và tôi sẽ giữ niềm tin vào Mẹ (hiếu không?), cho đến khi Ngài bảo tôi rằng bà sẽ ra đi.

⁵ Bây giờ, Ngài có thể đem bà đi; tôi không biết. Của Ngài...Có thể chỉ là giữ nó khỏi tôi, để tôi khỏi lo lắng hay gì đó; nhưng tôi sẽ tin rằng Chúa sẽ để bà khỏe lại cho dù bà có thể nào

đi chẳng nữa. Bà đã không ăn trong ba tuần, mà chỉ chuyên chất glu-cô; nhưng tôi tin rằng dù sao thì bà cũng sẽ khỏe lại. Hiểu không?

Anh Neville. Ồ, đây là một, chúng tôi hy vọng là một, một thầy giảng mới chớm nở khác đến đây, đó là Ông Wood nhỏ bé. Vâng, thưa quý vị. Tên đầy đủ của cậu bé là gì? William David. Junior? Anh sẽ gọi nó là Junior chứ? Ủ-ừm. Đây là một món quà nhỏ bé đã được ban đến gia đình Wood ở trên đó, và, dĩ nhiên cậu ấy là cháu cưng của bà nội, và...Cậu bé William David Jr. Và cậu ấy chắc chắn là một cậu bé ngoan. Và em gái của anh ấy sẽ giữ nó cân bằng ở đó, bởi vì cô ấy...Vâng, bây giờ ngón tay của nó gấp lại, ngón tay trở bóp cò súng của nó gấp lại. Thợ săn sóc. Cậu bé cứ nhìn tôi bằng một con mắt. Tôi đoán nó hơi nhút nhát. Hử? Nhưng chúng ta biết rằng đây là những sinh linh nhỏ bé mà Chúa gửi vào nhà của chúng ta mà chúng ta biết ơn sâu sắc, trong việc giao cho chúng ta trách nhiệm nuôi nấng những đứa con này. Và tôi khá chắc chắn nếu ân sủng của Chúa tiếp tục trong gia đình này, rằng em bé này sẽ được nuôi dạy trong lời khuyên dạy của Chúa. Chúng ta hãy cúi đầu.

Lạy Cha Thiên Thượng của chúng con, chúng con mang đến cho Ngài bé William David Wood sáng nay, như Danh Đức Chúa Jê-sus, trong sự tôn kính về lời Kinh Thánh, mà họ đã mang đến cho Ngài, khi Ngài còn ở đây trên thế gian, những con trẻ, các em bé, để Ngài có thể đặt tay trên chúng và chúc phước cho chúng. Và nếu Ngài ở đây sáng nay trong thân xác bằng xác thịt, chúng con biết rằng anh chị em của chúng con sẽ dâng lên biểu tượng nhỏ này về ân điển cho Ngài. Vì thế, hôm nay chúng con đại diện cho Ngài, bằng cách rao giảng Phúc Âm, họ mang đứa bé này đến cho chúng con. Bởi đức tin, chúng con dâng bé David lên cho Ngài, như Danh Chúa Jê-sus, và chúng con cầu xin Ngài ban phước cho em, Chúa ôi. Đức Chúa Trời ôi, xin ban cho em sẽ sống giống như một—một đầy tớ của Ngài, nếu Ngài đến chậm. Xin nhậm lời này, Chúa ôi. Xin ban cho em có sức khỏe và sức mạnh. Xin ban phước cho cha và mẹ của em. Và xin cho, nếu đó là trong ý chỉ Thiêng liêng của Ngài, rằng cậu bé này sẽ lớn lên để rao giảng Phúc Âm trong những ngày sắp tới. Xin nhậm lời, Chúa

ôi. Chúng con dâng Ngài bé William David Wood này để làm một trong các tô-tớ của Ngài, nhưn Danh Chúa Jê-sus Christ. A-men.

David, tôi luôn rất cẩn thận với những đứa trẻ này; anh em cảm thấy như chúng là vậy, anh em biết đấy, anh em sẽ đánh rơi chúng mọi lúc.

Tôi nghĩ, những em bé nhỏ và những người già: hãy tìm ai đó thật sự là một người già đã đi một chặng đường dài; hoặc một em bé, họ rất ngây thơ, anh em biết đấy; Tôi hiểu, có điều gì đó về họ mà tôi thực sự thích.

Tôi tự hỏi liệu chúng ta có đặt một ngọn đèn trên bục giảng này ở đây không. Anh Neville, anh có biết chúng ở đâu không...?Ồ, đây rồi.

⁶ Bây giờ, trong các câu hỏi, chúng ta có khá nhiều câu hỏi ở đây, và tôi thậm chí không có cơ hội tra cứu Kinh Thánh mà—trong số những câu hỏi được hỏi; bởi vì nó vừa được đưa vào sáng nay. Và tôi vừa nhặt chúng lên vài phút trước, chỉ lướt qua một phần của chúng, và thấy một số câu hỏi, và tự hỏi làm thế nào...Và một số trong chúng...Đây là nhóm câu hỏi khó nhất mà tôi từng có. Vì vậy khi—nhìn qua chúng, tôi đã thấy chúng ta sẽ gặp khó khăn với những câu này.

⁷ Vì vậy nếu tôi không trả lời chúng theo niềm tin của anh chị em trong những câu hỏi này...Bây giờ, hãy luôn nhớ rằng chúng là theo sự hiểu biết tốt nhất của tôi. Và rồi đôi khi có lẽ tôi—về điều này, tôi sẽ chỉ cần tham khảo một lời Kinh Thánh để trả lời chúng và có thể không có thời gian để tìm kiếm nó. Thế thì khi anh em về nhà, anh em tìm kiếm nó và thấy. Và nếu tôi đã trích dẫn sai, thì, tôi—tôi sẽ sai. Tôi không có ý trích dẫn sai bất cứ ai, nhưng—trích dẫn sai Kinh Thánh, nhưng đôi khi chúng ta có thể làm điều đó. Có thể một từ mà nó sẽ là điều gì đó, thì chúng ta có thể nói nó theo một cách khác. Anh em biết thật dễ dàng như thế nào để làm điều đó.

⁸ Nhưng chúng ta đang nhắm đến—mục đích của chúng ta là trích dẫn chúng thẳng ra. Và nếu tôi phải nói với họ vào Chúa nhật này và trả lời họ vào Chúa nhật tới; thì tôi sẽ có thời gian để xem chúng trong suốt cả tuần.

⁹ Nhưng có nhiều người đau đang đến, và tôi thực sự, thực sự bận rộn và không có cơ hội để—để đi ra ngoài và thực hiện nhiều cuộc gọi của tôi. Và tôi nghĩ hôm nay sẽ là thời điểm tốt, cứ để những người đau ốm đó vào đền tạm và chúng ta sẽ cầu nguyện cho họ. Và chúng ta biết rằng lời cầu nguyện thay đổi mọi thứ.

¹⁰ Cầu nguyện làm điều gì đó cho chúng ta. Và nhờ cầu nguyện mà tôi sống ngày hôm nay. Tôi sống nhờ ân điển Chúa qua lời cầu nguyện. Và sáng nay hơi mệt mỏi và kiệt sức, tôi mong anh chị em cầu nguyện cho tôi, rằng anh chị em cầu nguyện cho tôi.

¹¹ Và sau đó, tôi đã ở nhà của một người bạn ngày hôm qua, một gia đình Cơ-đốc nơi có một số Cơ-đốc nhân trẻ nhóm lại. Và tôi đã nói chuyện với họ, và—điều gì đó vừa xuất hiện với tôi, một suy nghĩ về cách...Tôi đang nhìn vào rừng và xung quanh cây cối và thấy chúng chết dần, và tôi đã nghĩ, “Những cây đó đẹp biết bao mặc dù chúng đang chết dần; tuy nhiên chúng vẫn đẹp.” Và đôi khi một cây trông đẹp hơn khi nó sắp chết so với khi nó ở trạng thái xanh tươi và tốt nhất của nó. Và tôi tự hỏi điều đó có thực sự thể hiện được tình trạng của chúng ta đối với Cha trên trời của chúng ta không, vì Ngài phán, “Sự chết của các thánh đồ của Ngài là quý báu trước mặt Chúa.”

¹² Làm thế nào đó phải là một—một—điều đẹp để để Cha nhìn xuống trên con của Ngài về nhà với Ngài và giữ vị trí của mình trong Đấng Christ, đức tin và sự xưng tội của mình (thấy không?), “Tôi được cứu bởi ân điển của Đức Chúa Trời!” và đứng đó (thấy không?) trong giờ của—của sự chết, nhưng chúng ta có thể giữ sự tuyên xưng của mình, chúng ta được cứu.

¹³ Và tôi tin rằng Cha của chúng ta thì—yêu sự dũng cảm của chúng ta, trong việc tin tưởng và giữ lời chứng của mình. Và thực sự—thực sự không chỉ làm chứng khi anh em cảm thấy thoải mái, và khỏe mạnh và cường tráng; đó là khi anh em suy sụp, yếu đuối và gặp rắc rối. Đó là nơi mà lời làm chứng của anh em được tính.

¹⁴ Và nghĩ về điều đó, tôi đã nghĩ về điều này, rằng sự chết không liên quan đến sự sống. Sự sống và sự chết không thể tồn tại cùng một lúc. Và cây phải có nhựa chảy ra từ chúng trước khi

chiếc lá có thể chết trên cây. Vì vậy cho nên, cái chết gắn liền với—tôi sẽ ngã trong những phạm vi của một con người—cái chết gắn liền với tội lỗi. Bởi vì trước khi chúng ta có bất kỳ tội lỗi nào, chúng ta không có sự chết nào cả. Nhưng ở đâu có sự chết, ở đó có tội lỗi; và ở đâu có tội lỗi, ở đó có sự chết; vì sự chết là hậu quả của tội lỗi.

¹⁵ Và thế thì, người ấy...Linh hồn nào phạm tội, nó sẽ chết. Nhưng khi được tái sinh bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời, chúng ta có Sự sống Đời đời và không liên quan gì đến sự chết. Hiểu không? Sự chết không thể kết hợp với Sự Sống. Sự sống không thể gắn liền với sự chết.

¹⁶ Và nói chuyện với—trong căn phòng ngày hôm qua nơi có một số Cơ-đốc nhân trẻ tuổi có mặt, tôi đã nói, “Nếu anh em đang đứng ngoài này trên đường và một chiếc hơi đang lao xuống đường với vận tốc chín mươi dặm một giờ mất kiểm soát, anh em sẽ rời khỏi đường cao tốc đó nhanh nhất như có thể được. Anh em sẽ nhảy, trượt, làm bất cứ điều gì, tránh đường của chiếc xe đó.” Và đó là cách mà tội lỗi sẽ xảy ra đối với một Cơ-đốc nhân, bởi vì tội lỗi gắn liền với sự chết. Và ngay khi anh em nhìn thấy tội lỗi dưới bất kỳ hình thức nào, hãy nhảy khỏi nó, tránh xa nó. Tôi không quan tâm anh em phải làm gì, hãy tránh xa chính sự xuất hiện của điều ác. Vì hãy nhớ rằng, liên kết với tội lỗi là sự chết. Cũng giống như đứng đó và để chiếc xe đó cán qua anh em.

¹⁷ Đừng chỉ chờ xem nó sẽ làm gì; hãy thoát ra khỏi con đường của nó. Chính sự xuất hiện của cái ác, hãy nhanh chóng tránh xa nó. Khi anh em thấy một sự cám dỗ đến, và tội lỗi...Anh em biết đấy, nếu có điều gì đó không ổn, cái chết đó đang rình rập anh em. Hiểu không? Thế thì hãy thoát khỏi nó nhanh như khi anh em thoát khỏi một—một chiếc ô tô đang tiến đến với vận tốc chín mươi dặm một giờ. Hiểu không? Anh—anh em muốn thoát khỏi nó ngay lập tức: Tránh đường, nhảy, trượt, chạy bằng mọi cách, chỉ cần tránh xa nó.

¹⁸ Và làm thế nào mà chúng ta biết rằng chúng ta có Sự sống, là bởi vì chúng ta ghét tội lỗi. Và chúng ta ghét tội lỗi đến nỗi chúng ta biết rằng sự chết có liên quan đến nó, và chúng ta trốn tránh chính sự xuất hiện của nó. Bất cứ cách nào chúng ta có thể thoát

khỏi nó, chúng ta nhảy, chạy, bất cứ điều gì chúng ta có thể làm để tránh xa tội lỗi, vì tội lỗi có sự chết trong đó. Và chúng ta chắc chắn không muốn liên kết bất cứ điều gì trong cái chết. Chúng ta muốn tránh xa điều đó.

¹⁹ Vì vậy tôi nghĩ rằng đó sẽ là một suy nghĩ nhỏ bổ ích. Hôm qua nói chuyện với những Cơ-đốc nhân này, tôi chợt nhận ra; và tôi nghĩ sẽ rất tốt nếu được nói chuyện với hội thánh sáng nay, đặc biệt trong khi những người trẻ tuổi đang ngồi ở đây và trải qua—trải qua những cảm dỗ như thế.

²⁰ Và rồi, tôi tin rằng một câu hỏi, nếu chúng ta chỉ có thể hiểu nó ở đây, điều gì khác liên quan trong đó cũng...Và chỉ nhớ rằng bất cứ điều gì tội lỗi, sự chết nằm ngay tại đó. Và khi bạn dự phần vào tội lỗi đó, bạn đang dự phần vào sự chết. Vì vậy hãy tránh xa nó.

²¹ Và tội lỗi là gì? Sự không tin. Ừ-ừm! Hãy tránh xa mọi sự vô tín, bất cứ điều gì làm mất uy tín Kinh Thánh. Bất cứ điều gì coi thường Lời Đức Chúa Trời, hãy tránh xa nó! Và nếu tôi hoàn tất những điều này kịp thời giờ trước khi tôi có buổi nhóm chữa lành, tôi muốn nói một chút về điều đó, về sự thiếu tôn trọng.

²² Bây giờ, trước khi chúng ta trả lời các câu hỏi hoặc cố gắng thực hiện nó, chúng ta hãy cầu nguyện. Lạy Cha Thiên Thượng của chúng con, chúng con đến trong sự hiện diện của Ngài sáng nay trong Danh Chúa Jêsus, tuyên bố rằng chúng con đã không kết hợp chính mình với những thứ thuộc về thế gian, điều mà Ngài đã nói, rằng các ngươi không thể hầu việc Đức Chúa Trời và ma-môn, nghĩa là thế gian; chúng con hoặc ghét người này và yêu người kia hoặc yêu người này và ghét người kia.

²³ Và sáng nay chúng con tin rằng chúng con được liên kết với Sự sống Đời đời khi chúng con tiếp nhận Chúa Jêsus Christ bằng đức tin và có chứng cứ Đức Thánh Linh đang sống và hướng dẫn trong đời sống chúng con. Chúng con rất biết ơn về điều này, để khi chúng con thấy tội lỗi cho dù nó trông có vẻ nhẹ nhàng đến đâu, nó trông xinh đẹp thế nào đi nữa, có điều gì đó bên trong chúng con khiến chúng con nhảy lên, tránh xa nó, thật giống như sự minh họa mà con đã đưa ra về chiếc xe hơi đang lao tới với

tốc độ khủng khiếp. Chúng con không muốn bị mắc kẹt ở bất cứ đâu trong—tội lỗi. Cứ tránh xa nó.

24 Và bây giờ, Chúa ôi, cảm thấy sáng nay có nhiều người đau ốm và có nhu cầu, con xin cầu nguyện cho họ, Chúa ôi, rằng Ngài sẽ ban đức tin cho những người này, đặc biệt là trong đêm tạm sáng nay mà sẽ bước vào hàng người cầu nguyện, rằng họ sẽ đặt sang một bên mọi gánh nặng nhỏ, mọi—tất cả sự không tin, tránh xa nó nhanh chóng, và chạy đến với Chúa Jêsus trong đức tin để tin.

25 Con cầu nguyện cho những người đang ở trong bệnh viện và trong các nhà an dưỡng. Và, lạy Chúa, con cầu nguyện cho mẹ của con. Cho đến nay, lạy Chúa, Ngài đã giữ bà ở với chúng con, và chúng con cảm ơn Ngài vì điều này. Và với đức tin chúng con vươn đôi tay thiếu thốn ra, trước tiên để biết ý muốn của Đức Chúa Trời, để thấy rằng nếu đó là ý muốn của Ngài cho bà ra đi. Nếu đó là ý muốn của Ngài, thì chúng con—đó là ý của chúng con, nhưng trước tiên chúng con muốn biết liệu Sa-tan có làm điều ác này không và nó đang cùng nhau làm điều tốt cho những người yêu mến chúng con để thử thách chúng con hay không. Thế thì, Chúa ôi, chúng con muốn mạnh dạn đứng ở cương vị thi hành bốn phận.

26 Sáng nay chúng con cầu xin, Cha ôi, nhớ tất cả những cú điện thoại và những yêu cầu đặc biệt đó mà ở ngoài đó tại văn phòng đang chờ đợi. Xin ban phước cho những người thân yêu của chúng con khắp mọi nơi.

27 Và ngày nay khi không trả lời được nhiều câu hỏi, Chúa ôi, chúng con nhận ra rằng những câu hỏi này rất sâu sắc, những điều chân thành mà ở trên tấm lòng của nhiều người. Họ không bao giờ yêu cầu chỉ vì sự điên rồ; họ hỏi chúng vì họ muốn biết Lẽ thật. Lời Ngài là Lẽ thật.

28 Vì vậy, Cha ôi, chúng con cầu nguyện rằng Ngài sẽ liên kết tâm trí chúng con sáng nay với Lẽ thật này, là Lời, và giúp đỡ chúng con, Chúa ôi, để chúng con có thể hiểu tốt hơn khi chúng con rời nhà dạy dỗ này, hầu cho điều đó có thể tốt cho linh hồn của chúng con. Chúng con cầu xin điều này vì sự vinh hiển của Đức Chúa Trời như Danh Chúa Jêsus Christ Con Ngài. A-men!

29 Bây giờ, có một số khăn tay đặt ở đây, Tôi cho rằng, sẽ được cầu nguyện qua, và chúng tôi sẽ làm điều đó thật khẩn trương khi có thể. Bây giờ, ngay lúc này chúng ta có một giờ rưỡi. Tôi không biết chính xác, như tôi đã nói trước hay không, tôi sẽ có thể trả lời tất cả những câu hỏi này hay không. Nhưng những gì chúng ta dự định cho chương trình ngày hôm nay là trả lời những câu hỏi, chỉ có một bài giảng ngắn ở đây về—cho—để giúp cho đức tin của dân sự, sau đó chúng ta cầu nguyện cho người đau. Và hãy nhớ những buổi nhóm tối nay, và những buổi nhóm cầu nguyện giữa tuần, những buổi nhóm của quý ông, và vân vân.

30 Và tôi không biết về Chúa nhật tới nếu...tôi có một—một chủ đề trong lòng tôi mà tôi muốn mang đến với hội thánh nếu có thể được, nếu Chúa cho phép, vào Chúa Nhật tới đây, một—một điều rất nổi bật đã đến với tôi trong tuần này để giảng, chỉ là một sứ điệp để rao giảng, sứ điệp truyền giáo...Chúng ta sẽ thấy về điều đó sau này một chút khi Chúa của chúng ta sẽ dẫn dắt.

31 Và hãy cầu nguyện cho tôi bây giờ, bởi vì phải có một số quyết định quan trọng được đưa ra. Anh Roy Borders (Tôi cho rằng anh ấy đang ngồi đầu đó ở đây sáng nay), anh ấy lo cho các buổi nhóm, và anh ấy có một cuốn sách đầy những lời mời sẽ đến trong vài tháng qua—và những nơi để đi, và những người đang gọi anh ấy cho các buổi nhóm. Và vì vậy anh chị em cầu nguyện để Chúa sẽ cho tôi đưa ra quyết định đúng đắn về bất cứ điều gì tôi làm, cầu mong nó đúng đắn, điều—điều đó sẽ được tính.

32 Bây giờ, để trả lời những câu hỏi mà chúng ta biết là rất sắc sảo...Và đó là lý do tôi trả lời các câu hỏi (chúng ta chưa bao giờ quảng bá một buổi nhóm chữa lành hay điều gì đó, vì vậy ở đây chỉ là những người nhà), để chúng ta có thể tìm thấy những gì đang ở trong lòng của họ.

33 Và Anh Neville đang ngồi phía sau đây, người anh em và mục sư quý báu của chúng ta, anh ấy—tôi rất biết ơn khi thấy anh ấy tiến bước trong Vương quốc của Đức Chúa Trời; Tôi tin rằng anh ấy đã tiến xa hơn trong vài năm qua so với tất cả những năm còn lại cộng lại. Thật Chúa đã ban phước cho anh như thế nào. Tôi rất vui mừng vì điều đó.

³⁴ Và tôi sẽ không nói trước mặt anh ấy...Tôi làm sau lưng anh ấy, và anh em biết điều đó. Tôi biết Anh Neville từ khi còn là một cậu bé. Hiểu không? Và tôi biết rằng nếu Anh Neville...Tôi tin điều này; anh ấy có thể mắc sai lầm giống như tất cả chúng ta; chúng ta—tất cả chúng ta đều phải tuân theo điều đó, chúng ta vẫn là con người. Nhưng nó không xuất phát từ lòng anh ấy; tôi không tin điều đó. Anh ấy sẽ chân thành, và anh ấy luôn là người chân thành nhất.

³⁵ Và khi anh ấy đến với Sứ điệp này, tôi đã cho anh ấy—đưa anh ấy đến đây bởi sự bầu chọn của hội thánh để là mục sư ở đây khi ngay cả anh ấy cũng không hiểu những điều này như anh ấy hiểu bây giờ. Nhưng sự chân thành của anh ấy sẵn sàng đặt xuống và nhìn nó và tiếp cận nó một cách tôn kính, cho đến nỗi tôi nghĩ rằng anh ấy đã có một nền tảng vững chắc tốt, rằng khi anh ấy tiến lên bây giờ, anh ấy biết mình đang đứng ở đâu bây giờ.

³⁶ Vì vậy, tôi—tôi rất vui vì đền tạm. Và họ nói vào một đêm họ trong—họ đã có một buổi nhóm ở đây họ sẽ xây dựng một đền tạm mới không hoặc mở rộng cái này và làm cho nó lớn hơn và làm các phòng học ngày Chúa nhật trong đó; và hội thánh đã nhất trí bỏ phiếu cho phần mở rộng, để đặt phần mở rộng mới cho nó ở ngoài đây, làm cho nó lớn hơn, và đặt các phòng học trường Chúa nhật để tất cả các lớp đều có lớp học, và trải thảm trên sàn nhà, và đặt gỗ bạch dương lên trên nó, và sửa chữa nó thật đẹp, và ốp đá bedford ở bên ngoài. Và vì vậy hội thánh đã bầu chọn điều đó. Và tôi nghĩ các kiến trúc sư và họ đang làm việc bây giờ. Có một buổi họp của nó vào ngày mai để làm một—một nhà thờ lớn hơn, mở rộng nó ra phía sau và sửa chữa nó xung quanh khác. Vì vậy, chúng ta sẽ biết ơn Chúa vì điều đó.

³⁷ Bây giờ, trong những câu hỏi này tôi...Một số trong chúng, tôi thậm chí còn chưa xem qua chúng. Tôi có thể phải dễ dàng đánh vần các từ để tìm hiểu. Không phải là lời viết của bạn, mà là trình độ học vấn của tôi có hạn.

151. Chúng ta tin vào việc được báp-têm...Công vụ 2:38, nhưng làm sao chúng ta có thể trả lời người ta về phép báp-têm khác? Họ có được cứu hay không? Cũng có

những người đã chết và không bao giờ nhận được sự sáng?

³⁸ Bây giờ, đó là một—một câu hỏi hay. Bây giờ, hãy để tôi nói lần nữa (hiểu không?) về những câu hỏi này, nếu bạn—nếu tôi không trả lời chúng theo suy nghĩ của bạn...Tôi sẽ trả lời chúng gần với Kinh Thánh nhất mà tôi biết, để biến chúng thành Kinh Thánh.

³⁹ Bây giờ, cách báp-têm bằng nước trong Kinh Thánh là như Danh Đức Chúa Jêsus Christ, được tìm thấy trong Công vụ 2:38 và phần còn lại, tất cả Kinh Thánh. Và nhiều dân tộc ngày nay và gần như tất cả các giáo hội ngay từ đầu, người ta đã bắt đầu điều đó, họ làm báp-têm cho dân sự nhân danh Đức Cha, nhân danh Đức Con, và nhân danh Đức Thánh Linh. Bây giờ, họ làm điều đó thông qua một sai lầm. Không có sự ủy thác nào như vậy trong Kinh Thánh, không ở đâu cả. Nó thậm chí không được tìm thấy trong Kinh Thánh.

⁴⁰ Khi Phi-e-rơ...Khi Ma-thi-ơ đang viết những gì Chúa Jêsus phán...Nơi họ đã lấy Ma-thi-ơ 28:19, “Vậy các ngươi hãy đi dạy dỗ muôn dân, làm phép báp-têm cho họ nhân danh Đức Cha, Đức Con, và Đức Thánh Linh”...

⁴¹ Cha, Con và Thánh Linh, đó là danh hiệu, không phải tên. Danh của Cha, Con, Thánh Linh là Đức Chúa Jêsus Christ. Cha, Con, và Thánh Linh...Và nếu Ngài...Và rồi họ làm báp-têm xuyên suốt Kinh Thánh, mọi người trong Danh của—của Đức Chúa Jêsus Christ. Trong suốt lịch sử, họ đến cho đến khi sự thành lập Lao-đi-xê (Tôi xin lỗi), Hội đồng Nicene của giáo hội Công giáo tại Nicaea, Rô-ma.

⁴² Khi hội thánh Ngũ Tuần...Hai nhóm, họ tách ra, một muốn ở lại với Lời, Lời được viết ra, những người khác muốn có một hội thánh cổ điển. Đó là vào thời trị vì của Constantine. Và Constantine không phải là một người sùng đạo; ông là một người ngoại đạo ngay từ đầu. Nhưng ông—ông là một chính trị gia muốn kết hợp...Một nửa thành Rô-ma là Cơ-đốc giáo; một nửa trong số đó là người ngoại giáo, vì vậy ông đã chấp nhận một số ngoại giáo và một số Cơ-đốc giáo cho một nhóm cổ điển; và họ tạo nên tôn giáo riêng của họ.

43 Do đó, coi thường Kinh Thánh, giáo hội Công giáo tin rằng Chúa đã ban cho giáo hội quyền thay đổi hoặc làm bất cứ điều gì họ muốn. Hiểu không? Do đó, nếu giáo hội Công giáo đúng, nếu đó là thật những gì Chúa đã làm, thì tất cả chúng ta đều sai trừ người Công giáo (thấy không?), giáo hội Công giáo là đúng. Thế thì giáo hội Giám Lý là đúng. Thế thì giáo hội Báp-tít đúng, hay tất cả các tổ chức đều đúng. Hiểu không? Họ có quyền. Và ai đúng lúc đó? Nếu Công giáo có quyền lực mà họ có thể thay đổi bất cứ điều gì Kinh Thánh muốn nói và biến nó thành một số loại giáo lý khác để “Kính mừng, Ma-ri” và vân vân, thì Giám Lý có quyền nói, “Phép báp-têm bằng cách chìm mình là sai; chúng tôi sẽ rảy nước,” và họ mọi người đều đúng, bởi vì mỗi người có thể làm bất cứ điều gì giáo hội làm, vậy thì, giáo hội là ai? Đó là Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão, Công giáo, hay là gì? Hiểu không?

44 Vì vậy anh em không thể—anh em biết rằng Đức Chúa Trời, các—các nguồn gốc của mọi sự khôn ngoan không thể làm một việc như thế. Không có như vậy...Thậm chí không có lẽ thường trong đó, chứ đừng nói đến trí thông minh của Đấng siêu nhiên. Có một điều mà đúng; đó là Lời. Lời thì đúng!

45 Vì vậy, nếu giáo hội Công giáo muốn nói sáng nay, “Chúng ta sẽ bỏ hoàn toàn phép báp-têm và ăn một cục đường mỗi sáng. Đó là những gì chúng ta sẽ nhận lấy để được tha tội!” thế thì điều đó phải đúng, vì nó—Đức Chúa Trời đã ban thẩm quyền đó cho giáo hội đó.

46 Nhưng anh em thấy đấy, đối với tôi, Lời là đúng, bởi vì ở phần cuối của Kinh Thánh, Đức Chúa Trời đã phán điều này trong Lời Ngài, “Bất cứ ai bớt đi một Lời từ Điều này hoặc thêm một từ vào Nó, phần của người đó cũng sẽ bị lấy ra khỏi Sách Sự Sống.” Vì vậy với tôi đó là Lời!

47 Và không có việc như vậy trong Kinh Thánh như bất kỳ ai đã từng được báp-têm nhân danh Cha, Con, Thánh Linh; bởi vì không có chuyện như vậy. *Cha* không phải tên; và *Con* không phải tên; và *Thánh Linh* không phải tên, nhưng Tên của Cha, Con, Thánh Linh là Đức Chúa Jêsus Christ. Chính xác những gì mà các sứ đồ và tất cả các thời đại họ đã nhận ra.

48 Bây giờ, câu hỏi tiếp theo là...Tất nhiên là đúng căn cứ theo Kinh Thánh. Đó là Lẽ thật.

49 Và trong Kinh Thánh khi họ tìm thấy nhiều người đã được báp-têm dầm mình theo cách khác ngoài Danh Chúa Jêsus Christ, họ được lệnh phải chịu phép báp-têm một lần nữa trong Danh Chúa Jêsus Christ trước khi họ có thể nhận lãnh Đức Thánh Linh—Công vụ 19:5. Đúng! Vì vậy, đó là Lẽ thật Kinh Thánh.

50 Bây giờ, không có giám mục; không có tổng giám mục; không có mục sư; không ai khác có thể nói một lời nào chống lại điều đó, bởi vì đó là Lẽ thật. Hiểu không?

51 Và tôi đã hỏi ngày nọ ở Chicago trước ba trăm mục sư đang đứng ở đó để tranh luận và hỏi rằng...tôi...Và Chúa nói với tôi, Ngài ban cho tôi một khả năng, và cho tôi biết chúng ta sẽ ở đâu và phải làm gì. Tôi đứng trước ba trăm mục sư ba ngôi, và tôi nói, “Bây giờ, nếu tôi rất sai lầm trong sự dạy dỗ này, một số người trong quý vị đứng lên đây và chỉ cho tôi thấy tôi đã sai ở đâu bởi lời Kinh Thánh không có sách giáo khoa. Nếu không có thứ gọi là dòng dõi của con rắn hay thứ gì đó tương tự mà tôi đã dạy, cứ đến đây và chỉ cho tôi bằng lời Kinh Thánh.” Không ai di chuyển (hiểu không?), bởi vì nó không thể thực hiện được. Điều đó đúng. Không khác biệt, mà chỉ là Lẽ thật; đó là Lời. Và có nơi... Không ai có thể tranh luận về điều đó; đó là Lời Chúa; không ai có thể làm điều đó. Hiểu không?

52 Nhưng bây giờ, “Những người này sẽ không có...” Hãy để tôi đọc câu này để chắc chắn rằng nó đúng. Hiểu không? “Liên quan đến các phép báp-têm khác, họ có được cứu hay không? Cũng có những người đã đi và không bao giờ nhận được sự sáng?”

53 Vâng, tôi tin—tôi tin chắc rằng Đức Chúa Trời đã kêu gọi dân sự của Ngài và thiết lập Hội thánh của Ngài, và tất cả những người đó sẽ ở đó, trước khi sáng thế. Tôi tin Kinh Thánh dạy điều đó. Và tôi tin rằng mọi người hết lòng yêu mến Chúa sẽ tìm kiếm Lẽ thật. Tôi—tôi—tôi tin điều đó, rằng họ sẽ làm được điều đó. Mọi người mà yêu Chúa sẽ làm điều đó.

54 Tôi tin nếu một người thiếu hiểu biết đã chịu phép báp-têm sai cách, mà không biết rằng mình đã chịu phép báp-têm sai...

Bây giờ, tôi không thể nói điều này theo Kinh Thánh. Nhưng tôi tin bằng cả tấm lòng rằng nếu một người không biết phải làm gì cho đúng, và người ấy đã làm điều gì đó tốt nhất mà người ấy biết, tôi tin rằng Chúa sẽ bỏ qua điều đó và cứu người ấy dù sao đi nữa, vì người ấy đã không có...Hãy nhớ rằng, vào thời của Wesley, vào thời của Luther trong cuộc cải chánh, những người vĩ đại của Đức Chúa Trời mà Đức Chúa Trời đã tôn vinh và chứng minh rằng Ngài đã tôn vinh họ, họ đã chết trong đức tin (thấy không?), với tất cả Ánh sáng mà họ có.

⁵⁵ Và có thể có những điều tôi vẫn tin giống như...Ai nghe Charles Fuller sáng nay trên “Giờ Phục Sinh Kiểu Xưa?” Ông ấy là một trong những giáo viên dạy Kinh Thánh yêu thích của tôi, tuy nhiên ông rất, rất già, và...Nhưng tôi nghĩ ông là một người thầy vĩ đại về Kinh Thánh. Và ông đã nói sáng nay (ông đang dạy trên—về lời tiên tri, tôi tin); ông nói rằng—rằng có những điều tuyệt vời phía trước, những điều mà hội thánh không biết gì về sẽ được mở ra cho mọi người. Tôi đã nói, “A-men!” với điều đó. Tôi tin rằng chúng ta vẫn có Ánh sáng vĩ đại đang chiếu sáng bây giờ sẽ tràn ngập trái đất vào một trong những ngày này trong một thời gian ngắn, có thể chỉ trong vài tháng. Nhưng tôi tin rằng sẽ có Ánh Sáng vĩ đại.

⁵⁶ Tôi tin rằng bất kỳ người nào dựa trên niềm tin và sự chân thành của họ và bước đi trong tất cả Ánh sáng mà họ có sẽ được cứu.

⁵⁷ Hãy nhớ rằng, trong sự đến của Đức Chúa Jêsus, anh em có nhớ làm thế nào mà Ngài đã tìm thấy những người bước đi trong tất cả Ánh sáng mà họ phải bước vào không? Còn nhớ những gì đã xảy ra không? “Ông ấy không phải là một người đàn ông tốt, thậm chí là một Thầy đội La Mã, ông ấy đã xây dựng thành phố của chúng tôi—hoặc một hội đường cho người dân chúng tôi, và ông ấy (tất cả những điều ông đã làm)—ông xứng đáng với phước lành này đang được cầu xin cho ông ấy.” Hãy xem, Đức Chúa Trời là người Cha thông hiểu; Ngài biết tấm lòng của anh em, anh em có thực sự thấy Ánh sáng hay không; Ngài biết.

⁵⁸ Bây giờ, tôi thực sự tin tưởng bằng cả tấm lòng rằng câu trả lời chính xác cho câu hỏi này là rằng phép báp-têm đúng đắn là

nhân Danh Chúa Jêsus Christ, và rằng những người đã được báp-têm trái ngược và trong lòng của họ, không ích kỷ, chỉ nói, “À, tôi không muốn đánh lừa với điều đó!”...Bây giờ người đó, điều đó sẽ tùy thuộc vào họ và Chúa. Nhưng nếu họ không biết điều gì khác, tôi tin rằng họ được cứu. Tôi—tôi tin điều đó bằng cả tấm lòng, bởi vì họ không biết điều gì khác.

Chúng ta có thể ở lại một thời gian dài, rất lâu về điều đó, nhưng chúng ta cố gắng tiếp cận tất cả chúng nếu có thể.

152. Xin anh vui lòng giải thích Hê-bơ-rơ 6:4 và 6, và cũng như giải thích Hê-bơ-rơ 10:26-39? Vui lòng giải thích có phải điều này đề cập đến những người có Đức Thánh Linh hay những người được thánh hóa; xin giải thích sự khác biệt.

⁵⁹ Ồ, hãy xem người đó đang đề cập đến đâu, Hê-bơ-rơ 6 và 4. Tôi thích những câu hỏi Kinh Thánh mà chỉ—nó rút ra một điều gì đó trong anh em để anh em nhận được— anh em nhận được điều gì đó mà mặt khác anh em sẽ không có được. Bởi vì anh—anh em biết những người khác đang nghĩ gì, họ đang nghĩ gì (thấy không?), và anh em biết họ đang làm gì.

Bây giờ, đó là Hê-bơ-rơ 10, và đây là Hê-bơ-rơ 6 và 4. Được rồi.

Vì chung những kẻ mà đã được soi sáng một lần, và đã ném sự ban cho từ trên trời, và được dự phần về Đức Thánh Linh,

Và đã ném của đạo...đạo lành Đức Chúa Trời, và quyền phép về đời sau,

Nếu họ lại vấp ngã, thì không thể làm mới chính họ lại với sự ăn năn nữa; vì rằng họ đã đóng đinh Con Đức Chúa Trời trên thập tự giá cho mình một lần nữa, làm cho Ngài sỉ nhục tổ tông.

Bây giờ đó là một. Bây giờ, Hê-bơ-rơ 10:26. Được rồi, Hê-bơ-rơ 10 và 26.

Vì nếu chúng ta cố ý phạm tội sau khi...chúng ta...nhận biết lẽ thật rồi, thì không còn của lễ chuộc tội nữa,

*Nhưng chỉ có sự đợi chờ kinh khiếp về sự phán xét... cơn
phẫn nộ lửa hùng, sẽ nuốt chửng kẻ bội nghịch mà thôi.*

*Ai đã phạm luật pháp Môi-se nếu có hai ba người làm
chứng thì chết đi không thương xót:*

*...huống chi hình phạt đau đớn hơn biết bao nhiêu nữa,
được cho anh em, kẻ sẽ xứng đáng—đâu xứng đáng, là
kẻ đã giày đạp—dưới chân Con Đức Chúa Trời, và đã coi
huyết của giao ước, tức là huyết mà mình nhờ nên thánh,
là điều ô ố, và... đã khinh lờn đối với các công việc của
ân điển sao?*

60 Cả hai đều về cùng một điều. Bây giờ, tôi muốn giải thích điều này với—người đó. Bây giờ, nếu anh em để ý ở đây trong Hê-bơ-rơ 6 và 4, nó nói, “Không thể được cho những người đã từng được soi sáng...” Điều đó—điều đó liên kết với phần Kinh Thánh khác vừa được đọc này. Nếu anh em đã được soi sáng và sau đó quay lưng lại với sự soi sáng của mình, thì không thể được cho người đó lấy lại được vị trí của mình nữa. Hiểu không?

61 Giờ đây, Hê-bơ-rơ chỉ kể hình phạt xảy ra sau sự chối bỏ này. Đó là một trong những điều khủng khiếp nhất trên thế giới là chối bỏ Đấng Christ, là chối bỏ Ánh sáng của Kinh Thánh.

62 Bây giờ, anh em để ý, “Vì không thể được cho những người đã từng được soi sáng một lần và đã được dự phần vào Đức Thánh Linh, nếu họ trở lại đối mới chính mình với sự ăn năn...” Hiểu không? Đây này. “Vì không thể được cho những người đã từng được soi sáng và đã từng ném biết (xem) *đã ném* sự ban cho trên trời...” Họ đã ở ngay trên rìa của nó: “*đã ném* biết những sự ban cho trên trời...”

63 Bây giờ, anh em để ý họ chưa bao giờ đến với phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Hiểu không? Họ đã được soi sáng về điều đó: “Và đã ném sự ban cho trên trời (Hiểu không?), nhưng được dự phần vào Đức Thánh Linh (bằng cách ném nó), và đã ném biết Lời tốt lành của Đức Chúa Trời, (một phần của nó; Hiểu không?) và quyền lực của thế gian hầu đến, nếu họ sẽ sa ngã, tự làm mới chính họ...”

⁶⁴ Bây giờ, Hê-bơ-rơ 10 ở đây chỉ đưa ra sự phán xét cho điều đó. “Kẻ mà đã coi thường luật pháp của Môi-se đã chết không thương xót trước hai hoặc ba nhân chứng. Huống chi hình phạt đau đớn, dù xứng đáng, kẻ đã giẫm lên Huyết của Chúa Jê-sus Christ mà nhờ đó họ được nên thánh và coi đó là điều ô uế?”

⁶⁵ Bây giờ, để đặt hai điều này lại với nhau để làm thành câu hỏi cho anh em, chúng ta hãy lấy một lời Kinh Thánh và một người trong Kinh Thánh đã làm điều này, và rồi chúng ta có thể tìm thấy.

⁶⁶ Bây giờ, tất cả hội thánh ngày nay là biểu tượng của hình bóng. Chúng ta biết điều đó. Có một hình bóng và một biểu tượng. Bây giờ, khi Y-sơ-ra-ên đang trên hành trình của họ từ xứ Palestine, hay, từ Ai Cập đi vào Palestine, là một hình bóng về hội thánh trong thuộc linh ngày nay trên hành trình của nó về miền đất hứa... Tất cả quý vị đều đồng ý với điều đó phải không? Tất cả các nhà thần học đều đồng ý với điều đó, rằng đó là hình bóng.

⁶⁷ Họ đã rời Ai Cập. Ai Cập là thế gian. Họ đi ra, đi qua vùng nước phân rẽ tại Biển Đỏ qua phép báp têm, đi ra bờ bên kia vui mừng và ngợi khen Chúa, đi đến—có luật pháp, và từ đó đi đến miền đất hứa.

⁶⁸ Ồ, anh em có để ý ngay trước khi họ đến miền đất hứa (thấy không?), trước khi họ bước vào miền đất hứa, chỉ còn vài ngày, mười hay mười một ngày, có lẽ không nhiều lắm, vì nó chỉ cách đó khoảng bốn mươi mấy dặm. Họ sẽ đi ngay vào miền đất hứa, họ sẽ đến ngay thông qua—qua năm—mỗi—mọi giai đoạn của cuộc hành trình mà chúng ta đã bước đi. Và họ đi qua, băng qua Biển Đỏ. Quân đội của Pha-ra-ôn bị chết đuối phía sau họ. Họ thoát khỏi kẻ thù, bắt đầu băng qua đồng vắng, và đến được bờ cõi đất hứa ở Ca-đe-Ba-nê-a, và ở đó họ đã thất bại. Tại sao? Tại sao họ thất bại?

Bây giờ, Môi-se nói với mười chi phái, ông nói, “Ngài sẽ sai một người đàn ông từ mỗi chi phái để đại diện cho mỗi chi phái, đi do thám xứ để xem tình trạng nó ra sao.”

⁶⁹ Bây giờ, nếu điều đó không chính xác tùy thuộc vào—chỗ của anh em sáng nay, nơi anh em đến hôm nay. Anh em...Giáo hội đã

đến qua sự xung công bình qua Luther, thông qua sự nên thánh qua Giám Lý, và bây giờ cho đến thời điểm của lời hứa. Lời hứa là phép báp-têm bằng Thánh Linh, cũng được hứa xuyên suốt Cựu Ước và Tân Ước (thấy không?), lời hứa: “Này, Ta ban lời hứa của Cha Ta đến các ngươi...” Phi-e-rơ đã nói điều đó vào ngày Lễ Ngũ Tuần.

⁷⁰ Đó là Lời hứa. Miền đất hứa là sống ở vùng đất này của Thánh Linh. Đó là lời hứa của Đức Chúa Trời dành cho hội thánh, là sống trong quyền năng của Thánh Linh. Đó là một thế giới khác; đó là một vùng đất khác. Anh em phải thoát ra khỏi những tình trạng mà anh em đã ở trong đó, để đến sinh sống ở miền đất hứa này, để nhận lời hứa. Còn nhớ lời hứa, “Các ngươi sẽ nhận được quyền phép từ trên cao, sau đó, khi Đức Thánh Linh ngự trên các ngươi...”?

⁷¹ Và Phi-e-rơ nói rằng lời hứa đã được thực hiện xuyên suốt cả Cựu Ước và Tân...Anh—anh em tìm thấy lời hứa tiếp tục, tiếp tục cho đến ngày Lễ Ngũ tuần, và sau đó họ đã đi vào lời hứa.

⁷² Bây giờ, những người đó đã đi ra và đã thấy những dấu kỳ phép lạ lớn lao trong Y-sơ-ra-ên. Và sau đó ông sai một số người đi do thám, mỗi chi phái một người. Và một số trong họ trở về với...Ồ, một số trong họ không muốn đi qua. Hai người đi qua. Khi họ trở về, họ đã mang về một chùm nho mà phải mất hai người khiêng. Vậy thì, họ chưa bao giờ nếm biết nho. Họ đã ở—họ đang ở trong đồng vắng; và do đó, ở nơi đó không có trái cây và các thứ. Họ được cho ăn từ ma-na, bánh từ Thiên đàng, và chim cút, và động vật hoang dã, và những gì họ được cho ăn.

⁷³ Nhưng bây giờ họ đã đi vào trong xứ, và họ có một chùm nho to đến nỗi phải cần đến hai người để khiêng những chùm nho này. Và hai người này đã đi vào vùng đất và trở lại và cho mọi người trong số họ những người khác trên bờ nếm thử những quả nho này. Họ đã làm gì?

Khi họ trở về, thay vì vui mừng vì được nếm trái nho, thay vào đó, họ quay trở lại chi phái của mình và nói, “Ồ, nhưng chúng tôi đã thấy những thành phố lớn có tường bao quanh của người Phi-li-tin, hoặc Hê-tít, và Phê-rê-sít và—các—và tất cả những dân ít khác nhau ở đây kia.” “Ồ,” nói, “họ là những người khổng lồ.

Ồ, chúng ta trông giống như những con châu chấu nhỏ ở bên cạnh họ. Chúng ta không thể chiếm xứ đó. Dù sao thì tại sao ông lại đưa chúng tôi ra đây?” Hiểu không? Và Kinh Thánh nói rằng tất cả họ đều chết trong đồng vắng, mỗi người một; họ đã chết. Họ đã làm gì? Họ là những người tin nửa vời. Họ đến với sự có thật, nhìn thấy lời hứa và cảm thấy rằng họ không thể vượt qua và nắm lấy lời hứa.

⁷⁴ Bây giờ, đó chính xác là những gì xảy ra ngày nay qua sự xưng công bình và thánh hóa. Hiểu không? “Đã giày đạp Huyết của Chúa Jêsus Christ mà nhờ đó mình được thánh hóa,” đó là những người được thánh hóa đến mức mà họ thấy phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, và họ quay đi và nói, “Đó là sự cuồng tín; chúng tôi không thể nhận lấy nó. Chúng tôi sẽ bị đuổi khỏi lớp học của mình; chúng ta sẽ bị đuổi ra khỏi địa vị của mình. Chúng tôi sẽ bị đuổi ra khỏi nhà thờ của mình. Chúng tôi không thể làm điều đó (thấy không?), bởi vì nó trái với giáo lý của giáo hội chúng tôi.” Hiểu không? Đã cho rằng Huyết của Chúa Jêsus Christ mà đã mang người đó đến điều này, đến ngay với sự đóng ấn về lời hứa, và rồi bỏ đi khỏi nó. Ông nói rằng họ hoàn toàn không thể được cứu. Đấy, hiểu không? Không phải người đã bước qua vào miền đất hứa...

⁷⁵ Hãy nhớ, Giô-suê và Ca-lép là hai người duy nhất trong toàn bộ nhóm hai triệu rưỡi người đó đã đi qua vào miền đất hứa, bởi vì họ đã đi vào miền đất hứa, và nhận được phước hạnh, và trở lại. Và họ nói, “Chúng ta có thể chiếm lấy nó, bởi vì Đức Chúa Trời đã phán vậy.”

⁷⁶ Và ở đó họ ở lại. Tại sao? Bây giờ, tất cả những người đó đang nhìn vào những hoàn cảnh, nhưng Giô-suê và Ca-lép đang tìm kiếm những gì Đức Chúa Trời phán: “Ta đã cho các ngươi xứ đó; hãy đi nhận lấy nó.”

⁷⁷ Và đó là ngày hôm nay, nhiều người nói, “Ồ, nếu tôi chịu phép báp-têm như Danh Đức Chúa Jêsus Christ, nếu tôi nhận được Đức Thánh Linh, nếu—nếu tôi nói tiếng lạ hay nói tiên tri, hoặc nếu tôi làm chứng hoặc la hét trong nhà thờ của mình, họ sẽ đuổi tôi ra ngoài.” Cứ tiếp tục đi!

⁷⁸ Anh em nói, “Ồ, tôi sẽ nói cho anh biết ngay bây giờ, tôi sống một đời sống Cơ-đốc; tôi sống một đời sống tốt lành, trong sạch, nên thánh...” Điều đó đúng, nhưng anh em đã đến với cuộc đời đầu, đến nơi, đến ranh giới. Và nếu anh em quay lưng lại với điều đó, thì “không thể được cho những người đã từng được soi sáng...” Hiểu không?

⁷⁹ Nói cách khác, một người đến qua sự xưng công bình, người đó đi, nói “Tôi tin tôi muốn rao giảng Lời.” Người đó được cứu; người đó nói, “Tôi mệt mỏi với tội lỗi.” Được rồi. Sau đó anh ta đi ra ngoài, và đầu tiên anh ta vẫn hút thuốc, và có thể anh ta ham muốn tình dục hay điều gì đó. Sau một thời gian anh ấy nói, “Lạy Chúa, điều này không phù hợp với một Cơ-đốc nhân, đặc biệt là một mục sư, nhìn phụ nữ không đúng cách, hút thuốc lá!” hoặc; “Con uống một ly bia xã giao với bạn bè, nhưng—và thậm chí cả hội chúng của con, nhưng điều đó có vẻ không ổn. Xin thánh hóa con, lạy Chúa.” Và rồi Chúa thánh hóa anh ấy, cất đi mọi thứ dục vọng khỏi anh, mọi thứ. Rồi anh là một cái bình được nên thánh. Sau đó điều Đức Chúa Trời ban cho anh ấy là phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Để làm được điều đó, người ấy phải thoát ra khỏi đám đông mà mình đi cùng. Ở đó, người ấy thể hiện bản chất của mình; rồi anh ta sa ngã. Anh ta làm gì khi anh ta thối lui? Anh ta chà đạp Huyết của Chúa Jêsus Christ mà đã thánh hóa anh ta, như thể đó là một điều ô uế, không thể đưa anh ta qua đó. Thế thì không thể được cho anh ta được cứu. Và sau đó nó là gì? Nhưng hướng đến sự phẫn nộ bốc lửa và sự phán xét.

Tôi hy vọng điều đó rõ ràng. Nếu không, tại sao, anh em cho tôi biết vào lúc khác. Tôi có rất nhiều câu hỏi ở đây, tôi...

153. Anh Branham, Chúa Jêsus muốn nói gì trong Thánh Giăng 21:15 đến 17 Khi Ngài hỏi Phi-e-rơ có yêu Ngài không và bảo ông hãy cho chiên của Ngài ăn, thì Ngài nói, “Hãy chăn chiên Ta!” và trong câu thứ 17 Ngài lại phán, “Hãy chăn chiên Ta!”?

⁸⁰ Ồ, đó chỉ là điều này. Hãy xem, Đấng Christ là Đấng Chăn Chiên. Ngài sắp ra đi, và Ngài để lại sự ủy thác về Chiên của Ngài, mà bất kỳ người chăn bầy nào cho ăn, đó là Bầy của Ngài, Hội

thánh của Ngài...Hiểu không? Ngài đang dẫn dắt—hoặc để lại sự ủy thác với các môn đồ này để tiếp tục chăn bầy, các—làm người chăn chiên, cho chiên ăn.

⁸¹ Nói cách khác như thế này, nếu—nếu anh em nhìn ra đây... Ở đây sáng nay, đó là những gì tôi đang làm. Bây giờ, chiên sẽ chỉ lớn lên khi anh em cho chúng ăn thức ăn. Bây giờ, nếu anh em chiên một chiếc bánh hăm-bơ-gơ lớn và đưa nó cho một con chiên, nó không thể lớn lên với thức ăn đó, vì, thấy đó, nó không—đó không phải là thức ăn cho chiên. Hiểu không? Và—và nếu tôi sẽ chiên lên hoặc là một—chuẩn bị một miếng bít tết xương chữ T ngon lành và đưa cho một con chiên, nó—nó không phải là thức ăn cho chiên. Nó chỉ không thể ăn nó, vậy thôi, bởi vì nó là một con chiên. Nhưng chiên thích thức ăn cho chiên. Vậy thì, khi anh em nuôi Bầy của Đức Chúa Trời, đừng cho họ ăn một số thần học do con người tạo ra; hãy cho họ ăn Lời; đó là nơi mà chiên lớn lên từ đó. Hãy chăn bằng Lời!

⁸² Hãy là một người chăn bầy, một người chăn bầy đích thực. “Hãy chăn chiên Ta.” Tất nhiên, chiên là những con nhỏ, và cừu là con trưởng thành. Vậy cả già lẫn trẻ, hãy chăn bầy của Chúa! Hiểu không? Và nuôi họ bằng Lời! Lời (anh em hiểu không?) là Lẽ thật! Chúa Jê-sus phán, “Người ta sống chẳng phải chỉ nhờ bánh mà thôi, song nhờ mọi Lời phán ra từ miệng Đức Chúa Trời.” Đúng thế không? Vì vậy nên, nếu con người được sống và họ là bầy của Chúa, đây—hội thánh, thế thì họ phải phát triển nhờ Lời và Ma-na của Đức Chúa Trời. Đây là Ma-na của Ngài!

⁸³ Trong—Kinh Thánh, chúng ta chỉ xem qua nó ở đó trong—bên trong—trong các Thời đại Hội thánh. Chúa Jê-sus là Ma-na giấu kín; Đấng Christ là Ma-na của hội thánh. Ma-na là gì? Ma-na trong Cựu Ước là thứ từ Thiên đàng xuống tươi mới mỗi đêm để duy trì cuộc hành trình của hội thánh. Đúng thế không? Bây giờ, trong Tân Ước, Ma-na giấu kín là gì? “Còn ít lâu và thế gian không còn thấy Ta nữa (ẩn); tuy nhiên các người sẽ thấy Ta, vì Ta sẽ ở với các người, ở ngay cả trong các người cho đến tận thế.” Và Đấng Christ là Ma-na ẩn giấu đó đến từ Đức Chúa Trời trên Trời tươi mới mỗi ngày—hằng ngày.

⁸⁴ Chúng ta không thể nói, “Chà, hai tuần trước tôi đã có một kinh nghiệm tuyệt vời về Chúa.” Còn bây giờ thì sao? Hiểu không? Mỗi ngày, tươi mới, một phước hạnh mới, điều gì đó mới mẻ đến từ Chúa, Ma-na ẩn giấu đến từ Đức Chúa Trời từ Thiên đàng, Đấng Christ. Và chúng ta dự tiệc Ma-na này là Đấng Christ, và Ngài nâng đỡ chúng ta trong suốt cuộc hành trình cho đến khi chúng ta đến được—xứ phía bên kia.

⁸⁵ Bây giờ, đó là những gì Ngài muốn nói, “Hãy cho chiên Ta ăn.” Chúng ta có thể ở đó, chúng ta sẽ không bao giờ đến với các câu hỏi còn lại, vì đó là một câu hỏi hay đối với tôi. Tôi thích điều đó, khi tôi nói về Đấng Christ là Ma-na và Thức ăn cho bầy chiên.

⁸⁶ Nuôi họ bằng Đấng Christ từ Lời của Ngài. Hiểu không? Hãy lấy Lời của Đấng Christ hoàn toàn chính xác theo cách nó được chép ở đây và phân phát cho chiên. Cho dù người khác nói gì, “Ồ, họ cần một chiếc bánh hăm-bơ-gơ!” Anh em đừng tin điều đó. Đây là những gì họ cần, ngay tại đây! Đây chính là Nó. Hiểu không? Hãy cho họ cái Này! Đây là Thức ăn cho chiên. Đó là những gì làm cho họ lớn lên. Đức Thánh Linh, đây là Lời Ngài, sự ủy nhiệm của Ngài. Lời là Hạt Giống. Hạt giống sinh ra cây cối; thực vật chúng ta ăn. Bây giờ, đây là điều sản sinh ra cây trồng mà Đức Thánh Linh phát triển, là Hội thánh. Nó cho ăn...Nó—Nó—Nó nuôi dưỡng Hội thánh, Đức Thánh Linh làm điều đó, vui mừng trong sự hiện diện của Đức Chúa Trời, bởi vì rằng dân sự đang tin Lời Ngài và để Ngài hành động qua họ, ban cho họ chính những điều mà Đức Chúa Trời đã hứa với họ rằng họ sẽ làm. Và Đức Chúa Trời nhìn thấy Hội thánh của Ngài đang phát triển, do đó bầy chiên được cho ăn, và Đức Thánh Linh được tôn vinh. Hiểu không? Đó là nó. “Hãy cho chiên của Ta ăn!” Được rồi.

Bây giờ, nếu đó không phải là tất cả, ò, anh em sẽ cho tôi biết một lát sau.

154. Anh Branham, khi tôi đi qua hàng người cầu nguyện cách đây không lâu, những bàn tay được xúc dầu đặt trên tôi và lời cầu nguyện đã được thực hiện cho người chồng chưa được cứu của tôi. Tôi đã bị giết bởi quyền năng của Chúa! Đây có phải là một dấu hiệu chắc chắn rằng anh ấy sẽ được cứu không?

⁸⁷ Vâng, một...Đó chắc chắn là một người phụ nữ. Thưa Chị, tôi sẽ không—tôi không nghĩ rằng đó là một dấu hiệu chắc chắn rằng anh ấy sẽ được cứu, mặc dù tôi tin rằng nếu—rằng Chúa, điều đó...Tôi tin rằng anh ấy sẽ được cứu, chắc chắn, nhưng để nói...“Bây giờ, anh có thể nói đó là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY không?” Hãy cẩn thận về điều đó (hiểu không?), bởi vì, đây, có thể là Đức Thánh Linh ban phước cho chị, bởi vì chị đã nhận lấy một chỗ trong Đấng Christ. Hiểu không?

⁸⁸ Chị đến đây để đại diện cho người chồng tội lỗi của mình như Đấng Christ đã đi đến thập tự giá để đại diện cho hội thánh tội lỗi. Chị hiểu không? Đó là một điều tuyệt vời mà chị đã làm. Nhưng những gì tôi sẽ làm...Nếu chị có mặt sáng nay, nếu chị là người viết câu hỏi này, tôi sẽ làm gì, tôi tin hết lòng rằng Đức Chúa Trời sẽ làm điều đó (thấy không?)—rằng Đức Chúa Trời sẽ làm điều đó, bởi vì dù Ngài có ban phước cho chị hay Ngài đã không ban, thì đó là điều gì đó Chúa ban thêm cho chị. Nhưng tôi tin rằng nó sẽ—nó sẽ làm cho chị cảm thấy dễ chịu, bởi vì Ngài ban phước cho chị.

⁸⁹ Nó giống như nếu anh em nói tiếng lạ, và không có người thông giải trong nhà thờ, ồ, anh em không được cho là nói chuyện trong nhà thờ trừ khi có người nào đó thông giải tiếng lạ. Nhưng nếu anh em nói tiếng lạ, và không có người thông giải...Ồ, sử dụng...anh em...Bất cứ nơi nào anh em đang cầu nguyện, tại nhà của mình hoặc bất cứ nơi nào anh em đang ở, nói lúc đó, bởi vì “Người nói tiếng lạ tự gây dựng chính mình.” Nó mang lại cho người ấy sự an ủi. Hiểu không? Người ấy cảm thấy dễ chịu, bởi vì anh ấy đang đứng đó cầu nguyện và điều đầu tiên anh em biết đấy, Đức Thánh Linh giảng trên người ấy và họ bắt đầu nói tiếng lạ. Và linh hồn họ hơn hở vui mừng, vì họ—họ nói tiếng lạ. Hiểu không?

⁹⁰Ồ, đó là—đó là—không chỉ là một dấu hiệu cho thấy Chúa sẽ trả lời lời cầu nguyện mà anh em đang cầu xin, nhưng đó là một dấu hiệu cho thấy Đức Thánh Linh đang lắng nghe anh em. Nó là một—nó là...Ngài biết anh em; Ngài ở với anh em. Đó là điều cũng giống như tôi sẽ áp dụng cho điều này. Đức Thánh Linh ban cho anh em một—một ơn phước.

91 Cách đây một thời gian ở đây. Lần mới nhất tôi đã nói tiếng lạ, như tôi có thể nhớ, là...tôi đã...Đó là khoảng ba hoặc bốn năm trước. Tôi đã ở Illinois, và Billy đến sau tôi để—đi đến một—xếp hàng cầu nguyện tại Thành Phố Zion. Và lòng tôi nặng trĩu, tôi quỳ xuống, và tôi bắt đầu cầu nguyện. Và trong khi tôi đang cầu nguyện, tôi—tôi nghe thấy Billy đến và gõ cửa. Và tôi nói, “Billy bố—bố không thể đi bây giờ.” Và cậu ấy đi ra đó và ngồi xuống.

92 Và tôi đang cầu nguyện, lòng tôi nặng trĩu; tôi—tôi không thể đi nhà thờ như thế. Và thấy đó, đôi khi Ngài thường ban cho tôi một khái tượng cho tôi thấy điều gì đó sắp xảy ra, nhưng lúc đó Ngài đã không làm điều đó. Và tôi chỉ đang cầu nguyện trong phòng ở đó, và tôi nghe ai đó nói chuyện. Tôi thôi cầu nguyện. Tôi lắng nghe, và có ai đó ở cửa, họ là...Nghe có vẻ như một ngôn ngữ nước ngoài, như tiếng Đức hoặc tiếng Hà Lan tây bắc Âu, hoặc điều gì đó; nó thật nhanh, huyền thuyên. Tôi nghe lại, và tôi nghĩ, “Ồ, ai đó đã đến đó nói chuyện với người đàn ông nhà trọ đó bằng tiếng Đức; có lẽ anh ấy sẽ trả lời lại người đó.”

93 Và tôi ngừng cầu nguyện, dựa vào một chiếc ghế như thế này, lắng nghe, và người ấy cứ tiếp tục nói. Tôi nghĩ, “Ồ, không biết tại sao có người nào đó không trả lời lại.” Và tôi đã lắng nghe; tôi nghĩ, “Ồ vậy thì, điều đó thật lạ.”

94 Có một trạm cân trọng lượng ở dưới đường, và tôi nghe thấy anh chàng ở dưới đó la hét, “Xuống xe!” anh em biết đấy, và, “Lên xe!” Tôi quay lại, nhìn ra hướng đó, và tôi đã làm vậy, tôi cảm thấy miệng mình. Tôi bắt đầu nhận ra, tôi là người đang nói chuyện. Đó là tôi. Và tôi cứ đứng yên, không biết một điều gì. Tôi không còn kiểm soát được những gì mình đang nói hơn là không biết gì, không biết điều gì tôi đang nói, không một điều gì. Tôi chỉ...Miệng tôi đang cử động, tôi đang nói một loại ngôn ngữ nào đó. Tôi chỉ giữ thật yên lặng. Sau một lúc nó ngừng nói. Và khi nó ngừng nói, ôi chao, tôi cảm thấy như mình có thể hét lên, tôi thật—thật rất hạnh phúc. Tôi không biết tại sao, nhưng tất cả gánh nặng đã rời bỏ tôi.

95 Vì vậy lúc đó tôi đã đi đến nhà thờ, đã gọi cho Billy. Và khi tôi đến nhà thờ...Ông Baxter lúc đó là người điều hành buổi nhóm.

Và anh ấy là một—đang ca hát, đang chờ đợi. Tôi đã trẻ hơn nửa tiếng. Và tôi nói với anh ấy rằng tôi vừa đến muộn.

Anh ấy—anh ấy thấy tôi đang khóc, và anh ấy nói, “Có chuyện gì vậy?”

⁹⁶ Và tôi đã nói, “Không có gì.” Và tôi tiếp tục và chỉ khoảng mười phút, một người đàn bà đi vào phía sau thánh phòng, và bà sắp chiếm chỗ ở phía sau đó. Và khi chúng tôi kiểm tra với người phụ nữ, để tìm hiểu, chị ấy đang trên đường từ Twin Cities (St. Paul và Minneapolis, đâu đó, một trong những thành phố đó), thành...Chị ấy rất mệt mỏi với bệnh lao—xe cấp cứu không dám mang chị đi, phổi của chị đang ở trong tình trạng như vậy, chỉ đặc quánh như thạch. Và vì vậy một vài anh em đã lấy một chiếc xe Chevrolet cũ, tháo ghế sau ra, và sắp xếp cho chị ấy một chiếc giường nhỏ ở đó, hoặc giường, và đặt chị ấy lên đó, và đưa chị đến buổi nhóm. Chị ấy muốn đến.

⁹⁷ Các bác sĩ đã từ chối chị ấy. Và trên con đường đi qua...Họ nói với chị chỉ cần một vết sưng nhỏ nhất, chị ấy sẽ bị xuất huyết, và thế là xong. Và chị bị băng huyết. Và họ đã đưa chị ấy ra ngoài và đặt chị ấy trên một bãi cỏ phẳng. Và các thánh đồ đang đứng đó cầu nguyện cho người đàn bà ấy. Và chị chỉ...Mỗi khi chị thở, nó chỉ phát ra tiếng ục ục; máu sẽ trào ra khỏi miệng chị, như thế.

⁹⁸ Và đột nhiên, chị ấy đã được chữa lành ngay lập tức! Và chị ấy đã nhảy lên từ đó và bắt đầu vui mừng, đến với nhà thờ. Và ở đó chị ấy đã trở lại đó làm chứng, trở lại phía sau.

⁹⁹ Tôi đã nói, “Đó là mấy giờ?” Và khi chị ấy đưa ra thời gian, về đó là mấy giờ, đó cũng chính là lúc mà việc nói đó đang đi qua tôi. Ồ, đó là gì? Đó là Đức Thánh Linh đang cầu thay cho người đàn bà ấy ở đó! Hiểu tôi muốn nói gì chứ?

¹⁰⁰ Vậy thì, Kinh Thánh nói điều đó. Đôi khi chúng ta lẩm bẩm những lời nói; chúng ta không biết chúng ta đang nói về cái gì. Nhưng đó là Đức Thánh Linh ở trong đó đang di chuyển ra ngoài, cầu thay cho những điều mà chúng ta không hiểu. Hiểu không?

¹⁰¹ Và những người nữ đã được chữa lành ngay lập tức. Chúng tôi đã nghe từ chị ấy trong một thời gian dài từ đó. Chị ấy hoàn toàn khỏe mạnh, đã hồi phục tốt.

¹⁰² Bây giờ, anh em thấy Chúa biết những điều đó ở đâu và Ngài có cách để làm điều đó. Hiểu không? Ngài có cách riêng của Ngài để làm điều đó. Chúng ta phải thuận phục những gì Ngài làm. Và sau đó—sau đó điều khó khăn để thực hiện khi anh em đến ở đó là giữ bản thân khỏi một lưỡi dao nhỏ của chủ nghĩa cuồng tín với một Lễ thật.

¹⁰³ Bây giờ, nếu anh em không cẩn thận, ma quỷ sẽ ném anh em vào ngay đám cuồng tín và anh em sẽ mất hết thầy kinh nghiệm và mọi thứ khác của mình. (Hiểu không?), khi anh em làm điều đó. Nhưng nếu anh em có thể thật sự nắm giữ Lễ thật vững chắc, chăm xem Kinh Thánh, và ở lại với Nó, và luôn nhu mì và khiêm nhường, Đức Chúa Trời sẽ cứ tiếp tục đưa anh hướng đến Đồi Sọ, cứ đi xuống con đường như thế, nếu anh em cứ ở lại với điều đó.

¹⁰⁴ Và đó là điều gì đó giống như của chị, thưa Chị. Đức Chúa Trời vừa ban cho chị một ơn phước. Nó có thể là một lời chứng rõ ràng rằng chị sẽ...Nhưng tôi sẽ không chỉ dựa vào điều đó (chị hiểu không?), hãy nói, “Chúa đã bảo tôi!” Sở dĩ tôi nói ra kinh nghiệm đó bởi vì nó có thể khuyến khích chị tiếp tục tin tưởng. Bất kể điều gì Đức Chúa Trời đã làm ở đó, mang Thánh Linh đến với chị như thế, đó là vì mục đích nào đó. Nó có thể là điều gì khác; nhưng nếu nó dành cho chồng chị, anh ấy chắc chắn sẽ vào ngay Vương quốc của Đức Chúa Trời. Tôi tin điều đó.

155. Anh Branham, chẳng phải Kinh Thánh nói rằng phụ nữ không nên giảng trong nhà thờ sao?

¹⁰⁵ Anh ấy có hai câu hỏi ở đây. Điều đó đúng. Điều đó—điều đó đúng. Không đúng cho phụ nữ làm mục sư và—và nói trong nhà thờ. Đúng vậy, Cô-rinh-tô thứ Nhất chương 14.

¹⁰⁶ Dĩ nhiên tất cả các nhà thờ ở đây, tất cả anh chị em đều biết điều này. Và đây có thể là một người lạ ở đây sáng nay; tôi không biết. Nhưng nó không phù hợp cho—cho phụ nữ để—trở thành một—để làm mục sư. Điều đó—điều đó đúng.

Tôi sẽ chỉ đọc nó cho anh em ở đây, và anh—anh em có thể tìm thấy. Và rồi anh em sẽ—anh em sẽ biết: Cô-rinh-tô thứ Nhất chương 14 tôi tin vậy. Tôi sẽ tìm được nó chỉ trong một phút, nếu tôi có thể tìm thấy...Vâng, đây rồi.

Đàn bà phải giữ im lặng trong các nhà thờ của anh em: vì họ không được phép nói; nhưng họ được lệnh phải vâng phục, như luật pháp đã dạy. (Vậy thì, luật pháp không cho phép những người nữ làm thầy tế lễ và đại loại như vậy trong thời của họ. Hiểu không?)

Và nếu họ muốn học bất cứ điều gì, hãy để họ hỏi chồng của họ ở nhà: bởi vì đàn bà nói lên trong hội thánh thật là một sự xấu hổ.

107 Bây giờ, nếu anh em để ý Cô-rinh-tô ở đây...Nhiều người trong số những Cơ-đốc nhân Cô-rinh-tô này và nhiều người trong...Nữ thần vĩ đại của thế gian ngày đó là Đi-anh, một nữ thần La Mã. Và bà là một nữ thần của Ê-phê-sô. Và bà đã được tôn thờ trên khắp thế giới. Và bây giờ, các người hầu việc tế lễ của bà...Tất nhiên, bà là phụ nữ, thì điều đó khiến các người hầu việc của bà cũng là phụ nữ. Và khi họ được Phao-lô cải đạo sang Cơ-đốc giáo...Bấy giờ, Phao-lô đang ở trong tù khi ông viết những bức thư này, dĩ nhiên, tại Rô-ma.

108 Bấy giờ, họ đã viết thư cho ông, anh em thấy đấy, sau khi họ bắt đầu nói tiếng lạ và nhận được những ân tứ tuyệt vời đang làm việc giữa họ.Ồ, những phụ nữ này nghĩ rằng họ nên tiếp tục với chức vụ của mình.

109 Bây giờ, nếu anh em để ý, anh em mà đang đọc Kinh Thánh của mình, câu thứ 36 ông đã nói.

Điều gì? Có phải là đạo Đức Chúa Trời...từ anh em? và chỉ đến từ anh em mà thôi chăng?

Nếu ai tưởng mình là một tiên tri, hay là thiêng liêng, thì người ấy hãy biết rằng điều tôi viết cho anh em đây là mạng lịnh của Chúa.

Nhưng nếu...người ấy muốn bỏ qua, cứ để người ấy bỏ qua.

110 Bây giờ, nói cách khác, những người nữ...Bây giờ, nếu anh em lấy lịch sử với bức thư này (hiểu không?), của hội thánh, những người nữ này nghĩ rằng họ là...tiếp tục với chức vụ của họ giống như họ là một—của thầy tế lễ với nữ thần Đi-anh. Đức Chúa Trời không phải là đàn bà; Đức Chúa Trời là một Người Đàn

Ông. Và thực sự chỉ có Một, và đó là một Người Đàn Ông. Đàn bà là sản phẩm phụ của đàn ông. Đàn ông không được tạo ra cho phụ nữ, nhưng phụ nữ được tạo ra cho đàn ông. Hiểu không? Nếu anh em chỉ cần mở mang hiểu biết thuộc linh của mình, anh em sẽ thấy. Hiểu không?

¹¹¹ Người đàn ông—khi con người lần đầu tiên đến trái đất, người ấy vừa là nam vừa là nữ, vừa là nữ vừa là nam trước khi trở thành giới tính. Hiểu không? Một linh nữ tính, linh cấp dưới, đó là người mà nhút nhát. Và sau đó người ấy cũng nam tính, đàn ông. Nhưng khi Ngài tạo ra và đặt người ấy vào khác...Để tái tạo thế giới, Ngài mang linh nữ tính ra khỏi người nam và lấy một chiếc xương sườn từ bên hông người và làm thành một người nữ.

¹¹² Nàng không phải là người cai trị! Khi nàng lần đầu tiên bắt đầu điều đó, nàng đã gây ra sự sa ngã toàn bộ loài người. Hiểu không? Tất cả, và thậm chí đó là một...Nàng là nguyên nhân của sự sa ngã. Và rồi Đức Chúa Trời cất nàng lên và mang sự sống trở lại thế gian qua Đấng Christ bởi người đàn bà. Nhưng không nơi nào một người phụ nữ từng được phép—làm mục sư trong nhà thờ.

¹¹³ Tiếp tục trong Ti-mô-thê Nhì chương thứ 3, ông nói, “Ta không cho phép đàn bà dạy dỗ, cũng không được cầm quyền trên đàn ông, nhưng phải ở yên lặng.” Anh em hiểu không? Và người đàn bà không có quyền giảng dạy; điều đó là đúng.

¹¹⁴ Bây giờ, tôi biết tôi đã thấy một số người nữ là những thầy giảng thực sự—họ cũng có thể giảng—giống như Aimee McPherson và nhiều phụ nữ ở đó. Nhưng chỉ nhìn kỹ họ chỉ một lát thôi. Hiểu không? Nó không...Tôi biết những người có thể nói tiếng lạ sáng nay đang ngồi ngay trong nhà thờ này. Nếu không có người thông giải, họ sẽ không dám làm vậy. Hiểu không?

¹¹⁵ Anh chị em phải nhớ rằng phụ nữ được sinh ra dưới một hàng lối nào đó, mà khi họ...Sự sanh ra của anh chị em có rất nhiều việc phải làm với nó. Đó là tên của anh chị em, của anh—tất cả về anh chị em (anh chị em thấy không?) có một ảnh hưởng với nó, cho dầu nó là gì.

116 Tôi có thể ra khỏi đây và bóp cò súng và giết một người sáng nay, nhưng tôi không dám làm điều đó. Nhưng tôi có thể làm điều đó thật tốt, chắc chắn. Thấy đó, tôi có thể giết một người giống như anh em có thể giết một con sóc; nhưng anh em—anh em không được cho làm điều đó. Hiểu không? Và đó là điều cũng giống như vậy. Anh em phải cẩn thận với điều này, vậy thì anh em không làm...Đây là những điều răn của Chúa.

117 Khi họ viết lại và nói, “Ồ, Đức Thánh Linh đã nói với chúng ta!” (Hiểu không?), Phao-lô nói, “Điều gì? Có phải Lời Đức Chúa Trời ra từ anh em chẳng? Và Nó chỉ đến từ anh em thôi sao? Nếu ai trong anh em—nếu anh em có nhà tiên tri nào ở đó, họ sẽ biết rằng điều tôi nói là các mạng lệnh của Chúa. (Hiểu không? Đúng vậy!) Nhưng nếu có người nào tỏ ra mình—mình—mình muốn đi ngược lại, nếu người đó muốn không biết, cứ để mặc người đó bỏ qua. (Hiểu không?) Cứ để mặc người ấy và để người ấy tiếp tục. (Hiểu không?) Đừng làm điều gì chống lại điều đó.” Nhưng hãy nhớ, nàng không được cho nói trong hội thánh.

118 Và do đó, anh em có thể xét đoán mục sư của mình hay bất cứ điều gì, dù ông ấy có thuộc linh hay không. Hiểu không? Ông nói, “Nếu người nào là người thiêng liêng hoặc một nhà tiên tri, người đó sẽ biết rằng những gì tôi nói là các mạng lệnh của Chúa.” Hiểu không?

119 Đó là lý do tôi ra lệnh cho mọi người chịu phép báp-têm một lần nữa như Danh Chúa Jêsus Christ. Phao-lô đã làm điều đó, và ông nói, “Nếu một thiên sứ từ Trời đến và dạy bất cứ điều gì khác, hãy để người đó bị nguyên rửa.” Và đây cũng là điều đã được dạy ở đây. Nếu có người nào đến...Nếu một thiên sứ đến từ Trời và nói, “Hãy để những người phụ nữ giảng và trở thành những thầy giảng, hãy tấn phong họ làm mục sư!” Kinh Thánh nói, “Hãy để người đó bị nguyên rửa.” Đây là các mạng lệnh của Chúa ở đây.

156. Có đúng không cho người nam và người nữ Cơ-đốc hôn nhau (Ồ!) để chào mừng?

120 Không, thưa quý vị! Không thực sự! Không, thưa quý vị! Anh hôn một phụ nữ, thưa anh em, đó là vợ của anh (hiểu không?), hoặc con của—của anh, hoặc...Hiểu không?

“Có đúng không cho...” Hãy để tôi xem nếu tôi có quyền đó!
“Nam nữ Cơ-đốc hôn nhau khi chào hỏi có đúng không?”

¹²¹ Không, thưa quý vị! Quả thật không! Điều đó...Đừng bao giờ anh chị em được bắt đầu điều đó! Vâng, thưa quý vị! Không, thưa quý vị! Anh em tránh xa phụ nữ ra! Tránh xa họ ra! Chính xác!

¹²² Vậy thì, họ là chị em của chúng ta, nhưng không...Bây giờ, họ đã có điều đó. Mà trong...Điều đó thậm chí đã đến trong những người Ngũ Tuần, và nó được gọi là “tình yêu tự do.” Và khi anh em làm—có bất cứ điều gì như thế, anh em hãy tránh xa nó. Đúng thế!

¹²³ Tôi không quan tâm anh em trong sạch như thế nào...Anh em là anh trai của tôi, và tôi—tôi tin rằng anh em—anh em có thể là một người đàn ông thánh thiện, nên thánh. Tôi không quan tâm anh em thánh khiết như thế nào; anh em vẫn là một con người. Và tôi không quan tâm cô ấy thánh khiết như thế nào; cô ấy vẫn là một người nữ. Hãy tránh xa điều đó cho đến khi các bạn kết hôn. Các bạn mới làm điều đó!

¹²⁴ Hãy nhớ rằng, thân thể...Bây giờ tôi sẽ nói đôi lời, để các bạn lớn tuổi hơn sẽ hiểu. Đây là một nhóm nhiều thành phần, nhưng tôi là anh trai của các bạn, và đây là một câu hỏi. Hiểu không?

¹²⁵ Mỗi người nam và nữ có một loại tuyến khác nhau. Một phụ nữ có một tuyến nữ, tuyến tình dục. Một người nam có một tuyến nam, tuyến tình dục. Và những tuyến đó nằm trong môi người. Đúng thế.

¹²⁶ Và đây là một điều khác có thể được đưa ra, người nam hôn nhau bằng miệng. Thật dơ dáy! Điều đó là ô uế! Và nó làm gì? Nó bắt đầu những người đồng tính luyến ái. Hãy tránh xa điều đó! Bạn nói...

¹²⁷ Một anh chàng hỏi tôi cách đây không lâu, nói rằng, “Anh Branham, ồ, họ chào nhau bằng một nụ hôn thánh thiện.” Họ hôn vào gáy, ngã lên phía sau cổ, và hôn lên gáy phía sau cổ. Đó là trước khi bắt tay. Đó là một sự chào mừng. Đó là cách như thế. Họ không bắt tay nhau; họ vòng tay ôm lấy nhau và họ hôn lên phía sau cổ nhau, không phải trên môi, trong khuôn mặt. Điều

đó bắt đầu một sự hư hỏng. Hãy tránh xa nó ra! Đừng bao giờ làm điều đó!

¹²⁸ Ngày nay, chúng ta bắt tay với nhau. Nếu anh em muốn... Anh em quàng tay qua người anh em mình, và hôn vào cổ anh ấy, hoặc anh ấy hôn vào cổ anh em, điều đó được thôi. Nhưng anh em không được hôn người nữ đó, và anh em không được để người nữ đó hôn mình. Hiểu không? Đúng thế! Anh em nắm lấy tay cô ấy, nói, “Chờ một chút, Chị ơi, chỉ một phút ở đây (hiểu không?); chúng ta hãy nói thẳng điều này!” Và vì vậy, bây giờ anh em làm điều đó.

¹²⁹ Vậy thì tôi đã nói với anh em điều gì cách đây một lát khi tôi mới bắt đầu? Khi anh em nhìn thấy bất kỳ—một chiếc hơi đang chạy trên đường với tốc độ chín mươi dặm một giờ, hãy tránh đường cho nó. Đúng thế! Khi anh em nhìn thấy chỗ rẽ đầu tiên trong bất cứ điều gì như thế, hãy tránh xa nó; tránh xa nó ra! Và chỉ...Đó là mảnh đất anh em không nên ở trên. Sa-tan sẽ bày ra cho anh em điều gì đó mà sẽ hủy hoại linh hồn anh em và đưa anh em xuống địa ngục. Tránh xa nó ra! Tránh xa chính sự xuất hiện của cái ác. Đúng thế!

¹³⁰ Hãy là một người đàn ông, là một người nữ, như...Tôi sẽ dành cho người nữ một phút. Điều đó bất thường phải không? Họ—họ nói, “Ôi, người nữ đã gây ra nó! Ô, đó là lỗi của người nữ. Nếu cô ấy không ra khỏi chỗ của mình, thì người đàn ông sẽ không ra khỏi chỗ của anh ta.” Điều đó đúng. Điều đó—chúng ta sẽ nói điều đó đúng. Cô ấy ra khỏi vị trí của mình. Một người đàn ông không thể xấu trừ phi có một người nữ xấu; nhưng hãy nhớ không thể có một người phụ nữ xấu mà không có một người đàn ông tồi. Đúng thế!

¹³¹ Và anh em người tự xưng là con trai của Đức Chúa Trời, nguyên tắc của anh em ở đâu? Nếu người nữ không ở ngoài vị trí của mình, anh em không phải là con trai của Đức Chúa Trời sao? Anh em không phải là cái bình cao hơn, mạnh mẽ hơn sao? Như Kinh Thánh nói rằng nàng yếu hơn, thế thì nếu nàng yếu hơn, thì hãy thể hiện chính anh em là người của Đức Chúa Trời. Nói với nàng, nói, “Chị ơi, chị sai rồi.” Đúng thế! Tôi đã làm điều đó, và những Cơ-đốc nhân khác đã làm điều đó. Và anh em sẽ luôn

làm điều đó miễn là anh em là một Cơ-đốc nhân, nhưng hãy thể hiện bản thân. Anh em là con trai của Đức Chúa Trời. Anh em là—anh em có nhiều quyền lực đối với bản thân hơn người nữ. Nếu cô ấy yếu hơn, hãy thừa nhận cô ấy yếu hơn. Hiểu những sai lầm của cô ấy, và những điều như thế, hoặc cố gắng sửa chữa cho cô ấy. Nói, “Chị ơi, chúng ta là Cơ-đốc nhân, chúng ta không nên làm thế.” Hiểu không? Hãy là một người đàn ông đích thực, là con trai của Đức Chúa Trời và quan sát phụ nữ.

132 Và đó là nơi mà sự sa ngã vĩ đại bắt đầu ngay từ đầu. Đó là Sa-tan với Ê-va. Đó là nguyên nhân dẫn đến toàn bộ sự sa ngã của loài người qua điều đó.

133 Và nếu anh em là con trai của Chúa, hãy mạnh mẽ lên; là một người đàn ông thực thụ. Nếu anh em không phải là vậy, hãy ở lại bàn thờ cho đến khi anh em trở thành như vậy. Và tránh xa sự xuất hiện của điều ác. Và đừng bắt đầu chào hỏi bây giờ...

134 Cách đây một thời gian, người nào đó đã nói với tôi về việc họ đã nhìn thấy điều đó hai hoặc ba lần tại nhà thờ của tôi ở đây, về...Không phải ở đây trong hội thánh, mà là những người đến với hội thánh. Và nếu anh em đang ngồi ở đây sáng nay, tôi sẽ đào sâu điều này cho anh em. Hiểu không?

135 Phụ nữ, phụ nữ trẻ, đến và những người đàn ông này hôn những phụ nữ này. Anh em đừng làm thế! Anh em không...Anh em hãy tránh xa khỏi nơi đó. Anh em hãy nhớ điều đó! Nếu cô ấy còn trẻ, độc thân, hoặc bất kể cô ấy là ai; cô ấy sẽ là vợ của ai đó vào một ngày nào đó. Và anh em không có việc gì phải làm điều đó. Tránh xa cô ấy ra. Nếu anh em muốn chào cô ấy, thì hãy là con trai của Chúa, bắt tay cô ấy và nói, “Chào chị, Chị ơi.” Và hãy để điều đó xong ngay tại đó. Hiểu không?

136 Hãy tránh xa những thứ đó; nó bẩn thỉu. Và nó sẽ sớm khiến anh em gặp rắc rối. Anh em chỉ...Ồ, đó chỉ là...Tội lỗi thật dễ dàng, thật ngon miệng, và thật dễ chịu. Thật dễ dàng để rơi ngay vào nó. Điều tốt nhất để làm là, ngay chính sự xuất hiện của nó, hãy tránh xa nó! Hãy trở lại! Hãy là một Cơ-đốc nhân đích thực!

137 Và đối với người đàn ông hôn nhau, nếu bạn hôn vào cổ anh trai mình, và bạn muốn làm điều đó, điều đó ổn cả. Đừng hôn

vào môi và miệng của bất kỳ người đàn ông nào, hoặc bất cứ thứ gì tương tự, bởi vì đó là—điều đó không đúng. Hiểu không? Không, điều đó—điều đó cho thấy có một chút gì đó không ổn ngay từ đầu. Hiểu không? Vì vậy cứ tránh xa khỏi đó, tránh xa điều đó. Đừng—đừng bắt đầu điều đó xung quanh đèn tạt này ở đây. Không, chúng ta chắc chắn sẽ không ủng hộ điều đó chút nào. Hiểu không?

138 Anh em—nếu anh em muốn gặp anh trai mình, nếu anh em muốn hôn lên cổ anh ấy, ồ, anh em cứ làm đi, nhưng đừng hôn vào miệng người khác, vì điều đó sẽ không tốt; điều đó không đúng! Và nó chỉ bắt đầu một sự trượt lạc. Nó bắt đầu đồng tính luyến ái và mọi thứ.

139 Và chỉ có hai điều sẽ làm trong chúng những thứ như thế... Nếu anh em bắt đầu, để cho những người đàn ông...Tôi đã thấy, ồ, nhiều lần giữa vòng dân sự, họ sẽ đi xuống. Tôi đã thấy các nhà thờ, và thầy giảng sẽ đi vào, bước đến và ôm lấy mọi chị em, và ôm chầm và hôn cô ấy và đặt cô ấy xuống. “Chị khỏe không, thưa Chị, Ha-lê-lu-gia!” Vươn qua và ôm người này và hôn cô ấy. Đi thẳng xuống khắp nhà thờ như thế. Đối với tôi điều đó là sai!

140 Khi tôi ở Phần Lan, tất cả chúng tôi đều ở đó...Anh em có thể biết điều này, chúng tôi đã có những buổi nhóm, và tôi đã ở hội Y.M.C.A. Không có xà phòng, không có chất tẩy rửa ở Phần Lan. Và chỉ...Tôi có một ít xà phòng cạo râu, và mỗi người trong chúng tôi phải đứng dậy và tắm nước bọt, anh em biết đấy, với xà phòng cạo râu này. Chỉ có một mảnh với chúng tôi, và chúng tôi không có xà phòng ở Phần Lan. Và họ chỉ rửa bằng một loại hợp chất nào đó, và nó gần như làm mất đi lớp da của anh em.

141 Vì vậy sau đó chúng tôi...Họ nói với chúng tôi rằng họ sẽ đưa chúng tôi đi tắm hơi kiểu Phần Lan. Và chúng tôi đã đến Y.M.C.A. Và chúng tôi đến đó để tắm hơi. Đó là nhà tắm kiểu Phần Lan, nổi tiếng của Phần Lan. Và tôi đã thấy trước đây, và chúng rất đẹp. Nhưng tôi nghĩ “Ồ, chúng ta sẽ...tại Y.M.C.A., nên sẽ tốt thôi.”

142 Nhưng khi tôi bắt đầu ở đó, Đức Thánh Linh phán với tôi, “Người đừng làm điều đó.”Ồ, thật tốt khi có Đức Thánh Linh. “Người đừng làm điều đó.”

Ồ, tôi chỉ ngay lúc đó, tôi đã nói, “Tôi không nghĩ rằng tôi muốn tắm sáng nay.”

Bác sĩ Manninen và họ nói, “Ồ, Anh Branham,” nói, “chao ôi, có một số phòng kính lớn, và,” nói, “nó thật đẹp.” Nói, “Nó không phải là...”

Thông thường, khi làm vậy, họ tạt nước này lên những tảng đá nóng này và khiến anh em ướt sũng, và đánh anh em bằng lá bạch dương như vậy, và sau đó—và sau đó anh em chạy ngay ra ngoài và ngâm mình trong nước lạnh. Người Phần Lan họ đi thẳng vào tuyết và băng, và những thứ như thế. Nhưng, dĩ nhiên, họ đã quen với điều đó; những người đàn ông tuyết vời, to lớn, cường tráng. Và sau đó họ trở lại và—và lại ngâm mình trong bồn tắm nước nóng này, từ nóng đến lạnh, nhanh như thế. Nhưng họ chỉ để tôi đứng ở nơi có không khí mát mẻ, rồi quay trở lại, vì tôi không thể. Tôi sợ nó sẽ làm trái tim của anh em ngừng đập, để làm điều đó, và không quen với nó.

Vì vậy, tôi—tôi rất thích chúng, nhưng Điều gì đó mách bảo tôi đừng tắm trên đó. Chà, Howard em trai tôi, và Anh Baxter, và tất cả họ đang đi lên đó, và thừa anh em, tất cả những người còn lại, anh em biết đấy, tất cả nói chuyện, anh em biết đấy, đang đi lên. Vì vậy tôi hầu như hơi lo lắng, anh em biết đấy, vì Đức Thánh Linh đã nói, “Đừng làm điều đó.”

Vì vậy, chúng tôi đã đi đến Y.M.C.A., và họ bước vào, tất cả những người ở đó chào đón tôi. Và, ồ, họ đã có—các tiêu đề trong bài báo, trang đầu tiên và thứ hai, mỗi ngày, các buổi nhóm. Và họ đã ở xung quanh.

Tôi đi vào một căn phòng nhỏ và ngồi xuống, và tất cả họ vào phòng để cởi quần áo. Và trong khi họ ở trong đó không... để cởi quần áo, ở đây đến một cô gái xinh đẹp, trẻ, người Phần Lan, tóc vàng; và họ là những người tốt, họ là những người trong sạch, có đạo đức nhất có thể. Cô đến đây, khăn tắm khoác trên vai, bắt đầu bước vào phòng. Tôi đã nói, “Này, này, này! Đừng lại! Đừng!” Tôi đã cố ngăn cô ấy lại. Cô ấy nhìn quanh và cười, đi vào trong đó, và đưa cho mỗi người trong số họ (và cả những người đàn ông, không mặc quần áo) một chiếc khăn tắm. Mỗi người phụ

nữ đi xuống và có một người đàn ông, đưa họ trở lại đó, kỳ cọ họ như thế. Tôi đã thấy những gì Đức Thánh Linh muốn nói.

Vì vậy sau đó khi tôi trở ra, tôi đã nói, “Tiến sĩ Manninen,” tôi nói, “điều đó đến như thế nào? Các anh là những Cơ đốc nhân, và đi vào, những phòng tắm hơi đó với họ...”

“Ồ,” anh ấy nói, “họ là những người phụ nữ làm công việc vệ sinh cá nhân, Anh Branham à.”

Tôi nói, “Tôi không quan tâm họ là gì. Điều đó sai. Nó không đúng.” Tôi nói, “Và chính bản tánh dạy cho anh em.”

Anh ấy nói, “Ồ, Anh Branham, họ được nuôi dạy từ những đứa trẻ, để chà sạch. Cũng giống như những y tá của anh em ở Mỹ, những việc như thế, họ được nuôi dạy như thế.”

Tôi nói, “Tôi không quan tâm chúng là gì, điều đó vẫn sai. Một cách tuyệt đối. Đó là phái nam và phái nữ, và họ phải được tách ra, và mặc quần áo khác nhau.” A-men.

Tôi không muốn bắt đầu về điều đó, tôi sẽ giảng điều đó sau một thời gian, phải không? Được rồi.

156b. Xin vui lòng giải thích Đức tin sứ đồ.

Đó là một câu hỏi. Có một, hai, và ba câu hỏi. *Đức Tin Sứ Đồ* có nghĩa là “Đức tin của các sứ đồ.” Đó là ý nghĩa của đức tin sứ đồ, mà anh em ở lại với Kinh Thánh. Bây giờ những gì được gọi là đức tin sứ đồ ngày nay, nhiều người trong họ không ở lại với Kinh Thánh. Nhưng thuộc về sứ đồ có nghĩa là—là Đức tin sứ đồ, Đức tin sứ đồ của Kinh Thánh. Được rồi.

156c. ...và nhóm tự xưng mình là những người chính thống, hai nhóm này có được cứu không?

Bây giờ, tôi không biết. Thấy đó, tôi không biết cách để trả lời điều đó thế nào. Vậy thì, “Các nhóm này có được cứu không?” Tôi không biết.

Xin giải thích sự khác biệt giữa linh và...

Vâng, đó là một câu hỏi khác bây giờ.

Bây giờ, “Hai nhóm này có được cứu không?” Xin để tôi làm cho điều đó hợp lý hơn một chút với anh chị em, và nói, “Tôi không biết. Tôi sẽ không biết.”

Bây giờ hãy nhớ, đây là suy nghĩ của tôi, nó có thể sai. Suy nghĩ của tôi là, rằng, nếu một người Công giáo La Mã, hoặc người đó có thể là bất cứ ai, Giám Lý, Trưởng Lão, hội thánh của Đấng Christ, Lutheran, bất kể ở đâu, nếu người ấy tin vào Đức Chúa Jê-sus Christ và nghiêm túc tin cậy Ngài để được cứu rỗi, thì tôi tin rằng người ấy được cứu.

Nhưng, anh em thấy đấy, giáo hội Công giáo La Mã không làm điều đó. Họ tin rằng giáo hội cứu họ. Hiểu không? Sự—sự cứu rỗi của họ ở trong giáo hội. Giống như vị linh mục này đã bị đình chỉ, ở đây cách đây đã lâu, vì đã nói, “Không có sự cứu rỗi nào khác, chỉ trong giáo hội, đấy, giáo hội La Mã.” Vậy thì, điều đó sai. Sự cứu rỗi là bởi Chúa Jê-sus Christ. Đúng thế. Không phải bởi giáo hội; nhưng bởi Đấng Christ.

Bây giờ nếu người đó là thuộc về sứ đồ, hay, vâng, sứ đồ và những người chính thống bây giờ tự xưng mình...

Bây giờ giống như một người chính thống đến với tôi, ở đây cách đây đã lâu, và anh ấy nói với tôi, nói, “Anh hầu như dựa vào thuyết Calvin, phải không?”

Tôi nói, “Ồ, chừng nào Calvin còn ở trong Kinh Thánh, tôi sẽ ở với ông ấy.” Tôi đã nói, “Tôi chỉ đi với Kinh Thánh, và nếu Calvin ở lại theo Kinh Thánh. Nhưng anh ấy ra khỏi Kinh Thánh, thì tôi sẽ cứ đi theo, tin Kinh Thánh.”

Anh ấy nói, “Ồ,” anh ấy nói, “tôi muốn nói với anh đôi điều. Anh đã nói, tôi đã nghe anh nói rằng nếu một người đã từng được cứu, thì người đó sẽ không bao giờ bị hư mất.”

Tôi đã nói, “Đó chính xác là những gì Kinh Thánh nói. ‘Người đó có Sự sống Đời đời, và sẽ không bao giờ đến trong sự định tội hay sự phán xét, nhưng đã vượt qua sự chết để đến với Sự Sống.’” Tôi đã nói, “Đó không phải là tôi nói điều đó. Đó là Chúa Jê-sus Christ đã nói điều đó.”

Anh ấy nói, “Thế thì tôi muốn hỏi anh đôi điều.” Nói, “Anh có tin rằng Sau-lơ đã được cứu không?”

Tôi nói, “Sau-lơ, vua—vua Sau-lơ à?”

Anh ấy nói, “Vâng.”

143 “Ồ,” tôi nói, “chắc chắn!”

Anh ấy nói, “Vậy thì nên nhớ, ông ấy là một tiên tri.”

¹⁴⁴ Tôi nói, “Chính xác, Kinh Thánh nói rằng ông ấy đã nói tiên tri với các nhà tiên tri.” Ông có ân tứ nói tiên tri. Ông không phải là một nhà tiên tri, nhưng ông có ân tứ nói tiên tri, vì ông đã ở dưới đó với các nhà tiên tri khi họ đang nói tiên tri. Nhưng chúng ta biết rằng Sa-mu-ên là tiên tri vào thời đó, nên Sau-lơ đã nói tiên tri với các tiên tri.

Anh ấy nói, “Thế thì nếu ông ta là một nhà tiên tri, thì ông ta đã được cứu chứ?”

Tôi nói, “Tuyệt đối!”

Anh ấy nói, “Thế thì tôi muốn hỏi anh đôi điều.” Nói, “Tôi muốn hỏi anh điều gì đó.” Nói, “Và rồi anh nói Sau-lơ đã được cứu, và ông ấy—Kinh Thánh nói rằng Chúa đã rời xa ông ấy và ông ấy trở thành kẻ thù của Chúa, và ông ấy đã tự sát, rồi nói rằng ông ấy đã được cứu à?”

¹⁴⁵ Tôi nói, “Và anh là một người theo chủ nghĩa chính thống à?” Tôi nói, “Thưa anh, anh chỉ không đọc điều đó đúng đắn; chỉ thế thôi. Anh đang không đọc những gì Kinh Thánh nói.”

Anh ấy nói, “Ồ, Sau-lơ không thể được cứu nếu ông trở thành kẻ thù của Đức Chúa Trời.”

Tôi nói, “Sau-lơ đã được cứu.”

“Ồ,” anh ấy nói...

¹⁴⁶ Tôi nói, “Ông ấy là một nhà tiên tri, ông ấy phải được cứu. Hiểu không? Đức Chúa Trời đã cứu ông, và Đức Chúa Trời không phải là một Người cho rồi đòi lại, như chúng ta vẫn gọi. Ngài không...Thôi được, nếu Đức Chúa Trời ban cho anh Đức Thánh Linh biết rằng Ngài sẽ đánh mất anh ngay ở đây, thế nào, sẽ là thật ngu xuẩn nếu Ngài ban cho anh Đức Thánh Linh ngay từ đầu.”

¹⁴⁷ Bạn có thể mạo danh Đức Thánh Linh và hành động như thể bạn có Đức Thánh Linh, nhưng nếu bạn có Đức Thánh Linh, Đức Chúa Trời biết sự khởi đầu của bạn từ sự kết thúc. Đúng thế! Đó là cách mơ hồ để điều hành công việc. Đức Chúa Trời không điều khiển giống như của Ngài...Ngài—Ngài là vô hạn, Ngài đã biết sự kết thúc từ ban đầu và đã biết mọi việc từng xảy ra ở đây. Mỗi

bông hoa, hay từng con muỗi đã ở trên mặt đất, Ngài đã biết về nó trước khi thế giới từng bắt đầu. Vậy hãy xem, Ngài điều hành công việc của Ngài như thế vì điều gì. Ngài không làm điều đó.

148 Nếu anh em từng, nếu anh em thật sự có Đức Thánh Linh, anh em được cứu đời đời. Tôi có thể chứng minh điều đó qua Kinh Thánh, và chúng ta có lúc này đến lúc khác. Nhưng để tiết kiệm thời gian cho những câu hỏi này, Tôi có thể nói điều này (anh em hiểu không?), rằng người bạn này đã nói, “Ồ, thế thì anh sẽ nói gì về Sau-lơ?”

149 Tôi nói, “Chắc chắn Sau-lơ đã được cứu.” Tôi nói, “Hãy nhớ rằng Sau-lơ đã sa ngã; tôi sẽ thừa nhận điều đó. Ông đã sa ngã và xa cách Đức Chúa Trời, vì ông tham lam. Ông ta thích tiền.” Ông đã được dạy dỗ về tất cả những của lễ và các thứ, khi Sa-mu-ên qua Lời Đức Chúa Trời đã bảo ông hủy diệt mọi thứ. Nhưng ông thậm chí chừa lại vua, và ông đã để lại rất nhiều thứ, và đưa nó về vì...Hiểu không? Thay vì làm theo Lời Đức Chúa Trời thật chính xác như Nó nói, bạn đưa ý riêng của mình vào trong đó; đó là nơi bạn sa ngã.

150 Đó là những gì tôi nghĩ về các giáo phái và các thứ, họ sa ngã, bởi vì họ không tuân theo Lời. Và anh em chỉ cho họ Lời, họ quay lưng lại với Nó, nói, “Ồ, giáo hội của chúng tôi dạy *điều này*.” Điều đó không đúng, đó là những gì Đức Chúa Trời đã phán!

151 Và Sa-mu-ên được giao nhiệm vụ đi xuống đó—hoặc Sau-lơ là—và hủy diệt hoàn toàn mọi thứ, “Mọi vật, người phải thiêu hủy nó hết thảy.” Thay vì làm theo điều đó, ông để lại một ít của lễ, và ông đã tha mạng cho nhà vua, và ông đã làm mọi việc. Và Sa-mu-ên đi ra bước đến ông và bảo ông rằng Thần của Đức Chúa Trời đã rời khỏi ông và—và tất cả giống như vậy.

152 Và Sa-mu-ên chết. Và khoảng hai năm sau, ồ lúc đó, Sau-lơ đã có...Thần của Đức Chúa Trời đã ra khỏi ông, nhưng ông không bị hư mất. Chắc chắn ông không bị hư mất, sự xúc dầu lia khỏi ông. Nào hãy xem, và thấy nó có đúng bây giờ không.

153 Sau-lơ đã xa cách Đức Chúa Trời cho đến khi ông ra trận... Ông bắt đầu đi đến chiến trận. Và ông lo lắng về trận đánh, và ông—ông đã cầu xin Chúa cho một giấc mơ. Chúa đã không cho

ông một giấc mơ. Không có tiên tri trong xứ vào thời đó, không có các tiên tri. Sa-mu-ên là một tiên tri. Họ có những người nói tiên tri, nhưng vân vân, nhưng họ—ông không thể có cách nào nhận được câu trả lời từ Đức Chúa Trời. Ông thậm chí đã đi xuống U-rim Thum-mim và cầu hỏi ở đó. Và tia chớp trên U-rim Thum-mim thậm chí không trả lời ông. Và ông đã làm gì? Ông đã bò vào một hang động, nơi có một phù thủy, một thầy bói. Và mục phù thủy này... Ông đã cải trang thành một người hầu và đi xuống đó, và ông nói, “Người hãy cầu vong cho ta linh của tiên tri Sa-mu-ên được chứ?”

Và bà đáp—bà đáp rằng, “Ồ nào, ông biết rõ điều Sau-lơ đã nói thế nào.” (Bà đang nói với Sau-lơ, nhưng không biết điều đó.) Nói, “Sau-lơ đã nói tất cả những kẻ có linh tà thuật, người đó phải bị giết.”

Ông nói, “Ta sẽ bảo vệ người khỏi Sau-lơ, nhưng hãy tiết lộ cho ta về linh của Sa-mu-ên.”

Vì vậy mục phù thủy đi vào trạng thái bùa mê của mục, và điều đầu tiên anh em biết đấy, khi mục thấy Sa-mu-ên trỗi dậy, linh của người đang đến, hiện ra trước mặt họ, bà nói, “Tôi thấy các vị thần ở dưới đất lên.”

¹⁵⁴ Đó là một trong những điều an ủi. Hãy nhìn ông già Sa-mu-ên đang đứng đó. Ông chết đã hai năm, nhưng ông đang đứng đó. Không những... Ông đang đứng đó mặc chiếc áo tiên tri của mình. Ông không chỉ còn sống, mà ông vẫn còn là một nhà tiên tri. Ha-lê-lu-gia!

Bà ấy nói, “Ông đã lừa dối tôi.” Với nhà tiên-...

Và Sau-lơ nói, “Hỡi Sa-mu-ên, tôi không biết phải làm gì; Tôi sẽ ra trận vào ngày mai, và Thần Linh đã đi ra khỏi tôi.” Ông nói, “Tôi thậm chí không thể có được một giấc mơ từ Chúa. Và U-rim Thum-mim sẽ không nói với tôi. Tôi đang ở trong một tình trạng khủng khiếp.”

¹⁵⁵ Người nói, “Vì người trở thành kẻ thù của Đức Chúa Trời,” nói, “tại sao người quấy rối sự yên tịnh ta mà gọi ta lên?” Hiểu không? Sa-mu-ên nói thế. Nói, “Sao người gọi quấy rối sự yên tịnh ta mà gọi ta lên, vì người trở thành kẻ thù của Đức Chúa

Trời?” Và sau đó người đã đi tới và nói với ông. Người nói... Nhưng tuy nhiên, người ấy nói với ông Lời của Chúa. Và khi người đã... Bây giờ hãy nhớ, người đã chết được hai năm. Hiểu không? Nhưng người nói, “Ta sẽ nói với người Lời.” Người đã nói với ông Lời của Chúa. Nói, “Ngày mai người sẽ ngã xuống trong chiến trận, và Giô-na-than con trai người sẽ chết cùng với người. Và,” người nói, “vào lúc này ngày mai người sẽ ở một nơi với ta.” Nếu ông bị hư mất, thì tiên tri Sa-mu-ên cũng vậy. Đó là trào lưu chính thống tin tuyệt đối vào kinh thánh; anh em thấy cái gọi là trào lưu chính thống là gì. Đấy, thấy không? Ông nói, “Ngày mai vào lúc này người sẽ ở với ta.” Hiểu không? Thế thì nếu Sau-lơ bị hư mất, thì Sa-mu-ên cũng vậy, vì cả hai đều ở cùng một chỗ.

¹⁵⁶ Không, không! Những người theo trào lưu chính thống, các anh... Cái gọi là trào lưu chính thống, như cái gọi là Hội thánh của Đấng Christ, và cái gọi là Cơ-đốc nhân, cái gọi là Cơ-đốc giáo. Ngày nay vì bạn là người Mỹ nên bạn được cho là một Cơ-đốc nhân, bởi vì bạn là—bạn là người Mỹ. Hiểu không? Cái đó—đó là cái gọi là Cơ-đốc giáo. Nhưng một Cơ-đốc nhân chân chính là người nam được Thánh Linh tái sinh và những người nữ được Thánh Linh tái sinh. Đó thực sự là... Những người khác đang mạo danh, nhưng những Cơ-đốc nhân chân chính được Đức Chúa Trời kêu gọi.

157. Xin vui lòng giải thích sự khác biệt giữa linh và linh hồn.

¹⁵⁷ Ở bây giờ, đó là một câu hỏi khó. Nhưng điều trước tiên anh em có, một hữu thể ba trong một, giống như Cha, Con, và Thánh Linh. Cha, Con, và Thánh Linh là ba danh hiệu dành cho một Người, đó là Chúa Jêsus Christ. Và bạn là linh hồn, thể xác, và thần linh. Nhưng phải có ba điều đó để làm nên bạn. Chỉ với một trong chúng, bạn không phải là bạn. Phải có ba yếu tố đó để làm nên bạn.

¹⁵⁸ Như tôi đã nói hôm trước, “Đây là tay tôi; đây là ngón tay của tôi; đây là mũi của tôi; đây là đôi mắt của tôi; nhưng *tôi* là ai?” Tôi là ai mà cái này thuộc về? Đó là những gì ở bên trong tôi; đó là trí—trí thông minh.

Nếu đôi mắt này, nếu đôi tay này, nếu thân thể này vẫn đứng đây như nó có ngày hôm nay, tuy nhiên tôi—tôi có thể... Cơ thể

tôi có thể ở đây, nhưng *tôi* có thể chết, tôi là gì. Cái gì—bất cứ ai tôi đang ở trong tôi đã đi tiếp. Đó là—đó là một phần—phần đó là thần linh. Linh hồn là bản chất của linh đó, rằng khi Đức Thánh Linh đến trên anh em, Điều đó không làm gì cả...Anh em...Nó thay đổi hoặc biến cải linh của anh em thành một linh hồn khác. Và linh hồn đó là một bản chất khác ở trên linh đó. Vì thế linh hồn là bản chất của thần linh anh em.

¹⁵⁹ Chỗ đầu tiên là bạn đã nhỏ mọn, và xấu xa, và ghen ghét, và hiểm độc, và tranh cãi; bây giờ bạn đang yêu thương, ngọt ngào, tử tế, và—và...Thấy sự khác biệt không? Đó là bản chất của bạn. Chúng ta sẽ gọi, tôi gọi nó như vậy. Đó là linh hồn của bạn đã được thay đổi. Linh hồn cũ đã chết, và linh hồn mới là bản chất mới được sinh ra trong bạn. Hiểu không?

¹⁶⁰ Bộ não của anh em không phải là trí thông minh của anh em; đó là linh của anh em mà ở trong anh em là trí thông minh của anh em. Hiểu không? Bộ não của anh em là một đồng vật chất và tế bào và vân vân; nó không có sự thông minh trong chính nó. Nếu nó có, thì chùng nào nó còn nằm đó, dù anh em còn sống hay đã chết, nó vẫn hoạt động. Hiểu không? Nhưng nó không phải là—nó không phải là bộ não của anh em; đó là linh của anh em bên trong anh em. Và linh hồn của anh em là bản chất của linh đó. Đó là linh hồn của linh điều khiển—linh mà điều khiển thân thể. Hiểu không? Thế đấy.

Bây giờ, tôi phải nhanh lên, vì chúng ta chỉ đang trễ một chút. Bây giờ, tôi nghĩ rằng—tôi hy vọng điều đó sẽ trả lời câu đó.

158. Anh Branham, xin vui lòng giải thích—vui lòng làm sáng tỏ phụ nữ có nên làm chứng hoặc nói tiếng lạ trong hội đồng không.

¹⁶¹ Ồ, tôi tin rằng nếu người phụ nữ là một—một thầy giảng trong hội đồng, người ấy không được coi là một thầy giảng. Nhưng nếu người ấy có ân tứ nói tiếng lạ và nói trước hội chúng, nơi có—có những nhà tiên tri và—và những ân tứ được nhóm lại với nhau, tôi tin rằng người ấy có quyền làm điều đó. Bởi vì trong Kinh Thánh, chúng ta thấy rằng họ có những nữ tiên tri như Mi-ri-am và những người khác, và họ đã không—họ không có thẩm

quyền...Nếu tôi đến với bài giảng ngắn của tôi ở đây, tôi—tôi sẽ đi vào vấn đề đó. Hiểu không?

¹⁶² Nhưng phụ nữ, nếu họ có ân tứ...Bây giờ, cách đúng đắn mà tôi tin rằng khi chúng ta đến với nhau khá sớm...Khi hội thánh của chúng ta ổn định hơn một chút...Và—và nhân đây, có một nhóm mới, một nhà thờ khác—mới sẽ được hợp nhất và...?...hãy đến với nhà thờ này ngay khi chúng ta có chỗ ở đây cho họ và các thứ. Một hội thánh khác sẽ đến và hợp nhất với hội thánh này, không phải một tổ chức, chỉ đến như một thân thể, trong một nhóm, đến với hội thánh. Và—và họ là một nhóm người có ân tứ.

¹⁶³ Và bây giờ, khi đến với nhau, những việc cần làm, là những người có ân tứ này phải gặp nhau vào những thời điểm nào đó cho chính họ, và xem Thánh Linh nói gì với họ. Và sau đó nó có thể được đưa ra từ bục giảng. Và dân sự...Đó là dành cho sự soi sáng của hội thánh.

¹⁶⁴ Bây giờ, nếu anh em nói tiếng lạ, và anh em biết đấy, không có người thông giải nó...Và sau đó khi anh em ở trong các buổi nhóm, đôi khi điều đó thật bất kính, anh em biết đấy. Anh em thấy thỉnh thoảng...Tôi đang đứng trước hội chúng của tôi để kêu gọi tin nhận, và một người nào đó đứng lên và phá hỏng sự kêu gọi bằng việc nói tiếng lạ. Bây giờ hãy xem, vậy thì người đó có thể đã nói tiếng lạ một cách chính xác; đó có thể là Đức Thánh Linh, nhưng hãy xem, không được dạy để biết phải làm gì, làm thế nào để nắm giữ điều đó...

¹⁶⁵ Tôi đã ngồi ngay trên bục và nghe một thầy giảng đang giảng và thấy người đó trở nên lúng túng...Chà, tôi muốn đứng dậy và giúp anh ấy rất nhiều mà tôi không biết phải làm gì. Và anh em đã làm điều tương tự; tất cả chúng ta đều làm thế. Nhưng đó là gì? Đó là sự thiếu tôn trọng. Hãy ngồi xuống. Vì sự tôn trọng người anh em của tôi.

¹⁶⁶ Tôi đã nghe—tôi đã nghe Anh Neville giảng, và anh ấy đã nghe tôi giảng khi chúng tôi có thể, không nghi ngờ gì điều đó, chúng tôi muốn...Anh J. T. ở đây và tất cả họ, hoặc—và tất cả họ, chúng ta có thể nghe sự giảng dạy khác, chúng ta nghĩ, “Ồi anh ơi, tôi tin rằng tôi sẽ đứng dậy để giúp anh ấy vượt qua tình huống khó khăn.” Hiểu không? Anh em chỉ cảm thấy Thánh Linh tuân

đổ trên anh em, nhưng anh em làm gì? Cứ giữ sự hòa bình của anh em. Hiểu không? Bởi vì tâm thần của các đấng tiên tri suy phục đấng tiên tri. Hiểu không? Đúng vậy, giữ sự yên lặng của mình. Hiểu không? Anh em hãy làm điều đó.

¹⁶⁷ Nhưng tôi tin nếu người phụ nữ...Câu hỏi đặt ra là nếu người phụ nữ có ân tứ nói tiếng lạ và chị ấy muốn nói, tôi tin rằng khi thời điểm đó đến, chị ấy có quyền nói ra tiếng lạ, nhưng không giảng hay lấn lướt bất kỳ thẩm quyền nào trên người đàn ông. Khi chị ấy là một thầy giảng, thì dĩ nhiên người nữ ấy ở trên đàn ông.

159. Anh Branham, tôi đã kết hôn với một phụ nữ đã từng kết hôn trước đây. Chúng tôi ly dị, và cô ấy đã kết hôn hai lần kể từ đó. Kinh Thánh dạy rằng nếu chúng tôi muốn kết hôn—nếu chúng tôi muốn kết hôn, quay lại với...người vợ đầu tiên. Bây giờ, tôi có thể quay lại với cô ấy là tôi đã cưới trước đây hay tôi có thể tự do?

¹⁶⁸ Ồ bây giờ, người anh em của tôi, đây là cách duy nhất mà anh có thể làm điều đó. Bây giờ, đây là một chủ đề quan trọng, và một ngày nào đó tôi—tôi muốn nếu—nếu hội thánh từng có tổ chức và đi thẳng đúng nơi vấn đề đó nên có hay là...Tôi—tôi nói điều này với sự tôn kính, tôi...Có hai phe về hôn nhân và ly dị này trong các giáo hội, một phe giữ điều này và một phe giữ điều khác. Và theo ý kiến của tôi, với ân điển trong lòng tôi trước Đức Chúa Trời và Kinh Thánh của Ngài, cả hai đều sai. Hiểu không? Nhưng có một lẽ thật nằm ở đó.

¹⁶⁹ Nếu anh em chú ý những gì Chúa Jêsus đã phán...Bây giờ ở đây, tôi có một người anh em, em trai ruột của chính tôi, mà đang chuẩn bị kết hôn với một người nữ. Và em trai tôi đã từng kết hôn trước đây và đã có một đứa con với một người phụ nữ tốt. Và cậu ấy đến nhờ tôi làm lễ cưới cho cậu ấy. Tôi nói, “Không được chút nào!”

¹⁷⁰ Chúa Jêsus đã phán trong Ma-thi-ơ 5, “Kẻ nào bỏ vợ, mà cưới vợ khác, không phải vì cơ ngoại tình (mà nàng phải làm trước khi kết hôn và không nói với anh ấy về điều đó), thì khiến cho nàng phạm tội tà dâm: hễ ai cưới nàng mà bị ly dị thì sống trong tội tà dâm.” Vì vậy đừng làm điều đó. Không, anh không thể quay lại

với người—với người vợ đầu tiên của anh nếu cô ấy đã kết hôn lần nữa. Nhưng nếu anh—cô ấy đã ly dị anh và bỏ anh đi...

¹⁷¹ Thế thì anh nói, “Tôi có tự do không?” Để tôi đọc lại câu đó. “Tôi đã cưới một người đàn bà chưa bao giờ cưới trước đây. Chúng tôi đã ly dị, và nàng đã kết hôn hai lần (Tôi cho rằng người này vẫn còn độc thân.) Kinh Thánh tuyên bố rằng nếu chúng tôi mong muốn quay lại với...đầu tiên lại.”

¹⁷² Không, thưa ông! Hãy đọc qua trong luật pháp Lê-vi. Anh quay lại với người phụ nữ đó, cô ấy đã thuộc về người khác. Anh đã làm ô uế và khiến bản thân trở nên tội tệ hơn bao giờ hết. Không, anh không nên lấy lại một người vợ đã kết hôn với người khác.

¹⁷³ Hiện nay, “Tôi có thể quay lại cô ấy đã từng kết hôn trước đây hay tôi nên—hay tôi nên được tự do?” Anh được tự do! Hãy ở tự do! Vâng, anh không quay trở lại một lần nữa. Không, thưa quý vị! Cô ấy đã kết hôn với người khác; tránh xa cô ấy ra. Đúng thế! Đừng...Điều đó làm ô uế...?...Anh em hiểu. Nếu chúng ta có thêm một chút thời gian, tôi sẽ không đi sâu vào vấn đề đó, nhưng chỉ dành cho câu hỏi của anh, người anh em của tôi, cho dù anh là ai: Không, thưa quý vị! Đừng quay lại lấy người phụ nữ đó khi cô ấy đã kết hôn hai hoặc ba lần kể từ khi cô ấy kết hôn với anh em. Điều đó sai.

¹⁷⁴ Tôi đã làm lễ kết hôn cho một cặp vợ chồng ở đây cách đây không lâu, họ đã từng kết hôn trước đó, họ ly dị và bỏ đi, và—đôi vợ chồng già.Ồ, họ là Anh Chị Puckett; đó chính xác là họ. Họ không thể hòa hợp với nhau và có một cuộc tranh cãi nhỏ giữa họ; họ đã ly dị. Chị sống chân thật và độc thân hết sức, và anh ấy cũng sống như vậy. Và sau một thời gian, họ thấy mình thật ngớ ngẩn, và họ quay lại và muốn kết hôn. Tôi nói, “Chắc chắn!” Hiểu không? “Điều đó ổn thôi, đó là những gì anh chị nên làm.” Vì thế họ...Chà, họ đã kết hôn mọi lúc. Họ chưa bao giờ ly hôn; chỉ cấp cho họ giấy tờ chung sống như vợ chồng; chỉ vậy thôi, vì họ đã kết hôn ngay từ đầu.

160. Ba chữ cái trên thập tự giá Công giáo có ý nghĩa gì? (Chúng ta hãy xem.) Ba chữ trên thập tự giá Công giáo có nghĩa gì?

¹⁷⁵ Ô, tôi nghĩ tất cả những cây thánh giá đều giống nhau, nếu tôi không...Tốt hơn tôi nên kiểm tra điều đó. Nhưng nó có I-R-N-I có nghĩa là “Jésus người Na-xa-rét, Vua dân Giu-đa.” Hiểu không? Nếu đúng là nghĩa của nó, tôi đã không biết họ có điều đặc biệt nào khác hay điều gì đó hay khác. Nhưng những chữ cái đó có nghĩa là “Jésus người Na-xa-rét, Vua dân Giu-đa.” I-R-N-I, đó là những gì trên cây thập tự. Được rồi.

161. Dùng tiền dâng một phần mười vào quỹ xây dựng nhà thờ có sai không?

¹⁷⁶ Ô bây giờ, ở đây—đây là một điều nhỏ để đụng chạm tới hội thánh bây giờ. Không, phần mười chính xác là để chuyển đến mục sư. Đúng thế! Trong Kinh Thánh, họ có một cái hộp mà họ đã đặt ở cửa trong Cựu Ước khi—xây dựng. Chiếc hộp này là một quỹ mà mọi người bỏ vào đó để sửa chữa...Anh em đã đọc nó nhiều lần trong Cựu Ước. Họ duy trì các tòa nhà và những thứ tương tự...Tất cả các sửa chữa trên tòa nhà đã được thực hiện từ quỹ đó. Nhưng một phần mười trong số đó đã đi—một phần mười của phần mười—tất cả các phần mười đã chuyển đến các thầy tế lễ của họ, các mục sư của họ. Vâng, tiền phần mười không được dùng vào mục đích nào khác.

¹⁷⁷ Tôi biết nhiều người lấy phần mười của họ và đưa chúng cho một người đàn bà góa. Điều đó sai. Nếu anh em có bất cứ thứ gì để tặng người đàn bà góa, hãy cho bà ấy, nhưng đừng cho bà ấy tiền của Chúa. Đó không phải là của anh em ngay từ đầu. Đó là của Chúa!

¹⁷⁸ Nếu anh em sai tôi xuống phố để mua một ổ bánh mì, và anh em đưa cho tôi hai mươi lăm xu để mua ổ bánh mì đó, và tôi đã gặp người nào đó trên đường phố muốn có nó...thứ gì khác, và tôi sẽ đưa cho anh ta hai mươi lăm xu, đây, tôi đưa cho họ tiền của anh em. Nếu họ xin tôi điều gì đó, hãy để họ lấy nó ở đây trong túi khác và đưa tiền của tôi cho họ; nhưng đây là tiền của anh em. Và một phần mười của nó là của Chúa. Và người Lê-vi, chức thầy tế lễ, sống bằng phần mười.

¹⁷⁹ Phần mười là một phần mười được mang vào kho với lời hứa của Đức Chúa Trời sẽ ban phước cho nó. Và một bằng chứng,

Ngài phán, “Nếu các người không tin, hãy đến và chứng minh cho Ta và xem Ta có làm điều đó không.” Hiểu không? Đúng thế!

¹⁸⁰ Tiền dâng phần mười hoạt động trong hội thánh dành cho mục sư và đại loại như thế để sống dựa vào. Và thế thì—thì—thì quỹ xây dựng và những việc khác như thế là một quỹ tách riêng ra hoàn toàn. Vậy thì, điều đó—điều đó thuộc về lời Kinh Thánh.

¹⁸¹ Một lần khi chúng ta bắt đầu, tôi muốn có một đêm...Tôi đã đến đây cách đây đã lâu trước khi tôi rời đền tạm và mất khoảng hai hoặc ba tuần và chỉ nói về những chủ đề như thế và xem xét kỹ lưỡng nó và cho thấy tiền phần mười là gì trong hội thánh.

162. Anh Branham, có điều gì sai trái khi thuộc về một nhà hội họp chẳng hạn như Hội Tam điểm, sau khi chúng ta đã trở thành một Cơ-đốc nhân?

¹⁸² Không, thưa quý vị! Quý vị là một Cơ-đốc nhân mọi lúc mọi nơi. Tôi không quan tâm quý vị đang ở đâu, quý vị vẫn có thể là một Cơ-đốc nhân.

163. Anh cảm thấy thế nào là cách tốt nhất để tìm thấy Chúa... Làm thế nào anh—anh cảm thấy như thế nào là cách tốt nhất để tìm thấy ý Chúa trong một số vấn đề quan trọng?

Bây giờ, hãy để...tôi không tin tôi...Hãy để tôi xem thử tôi có thể hiểu được nó liên tục không. “Anh cảm thấy thế nào là cách tốt nhất (tôi thấy nó nên có dấu phẩy ở đó, tôi cho là vậy)...Anh cảm thấy thế nào là cách tốt nhất để tìm ra ý muốn của Chúa trong một số vấn đề quan trọng?”

¹⁸³ Tôi nói với bạn, bạn thân mến, cách tốt nhất để tìm thấy ý muốn của Đức Chúa Trời trong một số vấn đề quan trọng là cầu nguyện. Hiểu không?

¹⁸⁴ Bây giờ, hãy để tôi...Đây là một điều nhỏ tuyệt vời ở đây. Nếu bạn—nếu như—nếu bạn có một vấn đề rất quan trọng...Bây giờ, đây là cách tôi làm điều đó. Tôi mang nó đến trước mặt Chúa. Và nó luôn là sức mạnh của tôi; Tôi chờ đợi Chúa và xem những gì Ngài phán. Và tôi chỉ giữ mình trung lập với nó, không đứng về bên nào, và nói, “Bây giờ, lạy Cha trên trời, nó—nó có thể...”

¹⁸⁵ Tất nhiên vậy thì, trong trường hợp của tôi hầu hết thời gian, nếu điều đó rất quan trọng, tôi chờ đợi một khả tượng. Nhưng nhiều người, Đức Chúa Trời không giải quyết bằng khả tượng. Vì vậy cho nên, tôi sẽ không khuyên anh em làm điều đó. Hiểu không? Bởi vì chỉ có một số người có những khả tượng và một số làm điều gì khác. Nơi nào anh em làm điều gì khác mà tôi không thể làm, có thể là—theo cách hầu việc Chúa của anh em—tôi làm điều gì đó mà anh em không thể làm. Hiểu không? Đức Chúa Trời giải quyết cho chúng ta khác nhau.

¹⁸⁶ Và vì vậy tôi sẽ làm nếu tôi ở địa vị của bạn và không có những khả tượng từ trước mặt Chúa, tôi sẽ chỉ chờ đợi Chúa và nói, “Lạy Chúa, bây giờ Ngài chỉ cho con quyết định phải làm là gì.” Và sau đó, theo cách anh em cảm thấy bị thôi thúc để làm điều đó, hãy đợi một chút, rồi đợi thêm một lúc nữa, và thấy cách nào, phía nào anh em nghiêng về, con đường nào Thánh Linh... Hãy nói, “Bây giờ, Cha ôi, trong lòng con Ngài biết nó không là vấn đề gì; nhưng con—con muốn biết Ngài muốn làm gì về điều đó.”

¹⁸⁷ Đó là cách đôi khi tôi thực hiện về các buổi nhóm. Tôi cảm thấy mình bị dẫn đi lối này hay lối kia, rồi tôi sẽ đi theo lối đó. Đó là cách để làm điều đó, vì đó là trong sự cầu nguyện lúc đó; anh em đang làm tốt nhất có thể làm.

¹⁸⁸ Và tôi tin điều này, hồi các bạn thân mến của tôi, như Phaolô trong—trong thời Tân Ước đã qua. Ông đã ở giữa hai tình thế khó khăn, phải chọn đường nào để đi. Và ông đã bắt đầu đi sai đường, và ông đã nhận sự kêu gọi đến xứ Ma-xê-đoan. Và tôi tin rằng nếu anh em đang đưa ra quyết định vì Đức Chúa Trời và cố gắng hết sức làm điều đó như anh em có thể, tôi tin rằng Chúa sẽ chỉnh sửa anh em cho đúng và không—thấy rằng anh em không đi sai. Tôi tin Đức Chúa Trời sẽ làm điều đó.

164. Chúng ta hãy xem nào. Anh Branham, điều gì xảy ra với những người mà được—được coi là trình nữ đang ngủ khi họ bị đoán xét ở sự phán xét?

¹⁸⁹ Ồ, dĩ nhiên người nữ đồng trình ngủ gục sẽ được cứu. Nàng sẽ được cứu ở sự phán xét. Nàng sẽ không bao giờ là Nàng Dâu, nhưng nàng là nhóm người được cứu mà sẽ đến trong sự phán

xét, điều đó sẽ không có trong Cô Dâu. Nhưng chừng nào họ còn là trinh nữ, họ còn ở trước mặt Chúa. Hiểu không? Họ phải được cứu. Ngài phân rẽ...Họ sẽ là những con chiên ở bên phải của Ngài. Và những người chưa được cứu sẽ là những con dê ở bên trái của Ngài tại Sự Phán Xét Ngai Trắng vĩ đại.

Tôi có thể dành nhiều thời gian cho việc đó, nhưng tôi—đã trở một chút rồi.

165. Có thể nào một người đầy dẫy Đức Thánh Linh bị thúc ép bởi—bị thúc đẩy bởi—để làm những việc nhỏ nhặt... bị ảnh hưởng để làm những điều nhỏ nhặt—nhỏ nhặt mà anh ấy không muốn làm không?

¹⁹⁰ Ô, vâng! Vâng, thưa quý vị! Vâng, một người đầy dẫy Thánh Linh...Anh em đang ở ngay trong vị trí tốt để bị—để bị thúc đẩy bởi những điều này. Anh em chỉ đặt chính mình thành một mục tiêu. Khi anh em bị sa ngã dưới đó phục vụ ma quỷ, hẳn sẽ để anh em đi loanh quanh theo bất kỳ cách nào anh em muốn. Nhưng một khi anh em đứng về phía Đấng Christ, thì anh em đã đứng về phía bên kia vậy, hẳn chĩa mọi khẩu súng xung quanh anh em. Mọi cám dỗ, mọi thứ có thể ném vào anh em, rồi anh em nhận lấy nó. Nhưng anh em đã có những gì? “Đấng ở trong anh em, là lớn hơn kẻ ở trong thế gian.” Hiểu không?

¹⁹¹ Bây giờ, anh em không ở trong trận chiến nào ở đây, anh em chỉ đang trượt dốc. Hiểu không? Nhưng bây giờ, anh em—anh em đã được rửa sạch; ăn mặc đẹp đẽ; anh em đã cạo râu; anh em đã chải tóc; anh em mặc đồng phục; anh em lấy một cây súng cầm trong tay. “Chúng ta đi nào!” Hiểu không? Anh em đang ở trong trận chiến, không phô trương ra ngoài, nhưng đang tranh chiến, chiến đấu! Chắc chắn khi những cám dỗ trở dậy, với Thánh Linh, tấm khiên đức tin, đẩy lùi nó ra, và tiếp tục tiến tới. Hiểu không? Đúng thế. Ô, hãy mặc tất cả áo giáp của Đức Chúa Trời. Tại sao anh em mặc áo giáp nếu anh em không có ý định chiến đấu? Tất cả những người lính đều mặc quần áo để chiến đấu, không phải để khoe khoang, bước ra và nói, “Tôi là A gì đó. Bây giờ, tôi là một Cơ-đốc nhân. Hãy xem tôi là ai. Tôi thuộc về *như vậy-như vậy*. Ha-lê-lu-gia! Tôi đã nhận lãnh Đức Thánh Linh đem nọ. Chắc chắn, không có gì làm phiền tôi nữa.” Ủ-m! Ô, thưa

anh em, tôi—tôi tin rằng tốt hơn anh em nên quay lại và cố gắng lần nữa. Hiểu không?

¹⁹² Ô, tôi đang nói với anh em, ngay khi anh em nói rằng anh em đã nhận được Đức Thánh Linh; Sa-tan chĩa mọi khẩu súng vào anh em, bắn anh em. Thế thì anh em mặc hết áo giáp lên, rồi lấy thuẫn của đức tin, cầm gươm Thánh Linh hay là Lời, và lấy thắt—thắt lưng—dùng Tin Lành làm giày dép, và mang nòng súng trung cổ ở đây, bảng đeo ngực, và kéo đai nịt lên, và thắt chặt lại một chút, và sẵn sàng cho điều đó, vì nó đang đến. Anh em đừng lo lắng. Vâng, thưa quý vị! Anh em sẽ gặp nhiều rắc rối. Nhưng hãy nhớ, “Đấng ở trong anh em là lớn hơn kẻ ở trong thế gian.”

166. Chúa Jêsus muốn nói gì trong Ma-thi-ơ 16:9 và 10? Mười hai giỏ và bảy giỏ tượng trưng điều gì? Câu hỏi dành cho sáng Chúa nhật.

¹⁹³ Chúng ta hãy xem—chúng ta hãy xem, Ma-thi-ơ 16:10. Tôi cũng không chắc chắn ngay bây giờ. Chúng ta hãy xem nó ở đâu, Ma-thi-ơ 16:9 và 10—16:9 và 10. Đây rồi.

Các người há chưa...hiểu, cũng không nhớ năm cái bánh hay năm ngàn người, và các người lượm được mấy giỏ đầy bánh thừa sao?

Lại há không nhớ bảy cái bánh hay bốn ngàn người, và các người đã lượm được bao nhiêu giỏ đầy bánh thừa sao?

Bây giờ hãy xem. Chúng ta hãy chỉ lấy một chút trước điều này.

Và Chúa Jêsus phán cùng họ, Các người hãy giữ mình về men của người Pha-ri-si và Sa-đu-sê.

Và họ bàn luận với nhau, rằng: Có phải vì chúng ta không mang theo bánh chăng.

Chúa Jêsus...(Bây giờ hãy xem!)...Mà Chúa Jêsus đã nhận biết điều đó,...(Ngài nắm bắt được ý nghĩ của họ, anh em thấy đây.) ...Ngài phán cùng họ rằng, *Hỡi kẻ ít đức tin kia, sao các người lý luận giữa các người, ấy là vì các người không mang theo bánh?*

Các người há chưa...hiểu, cũng không nhớ năm cái bánh và năm ngàn người, hay các người lượm được bao nhiêu giỏ đầy bánh thừa sao?

194 Nói cách khác như thế này: “Nếu các người đã thấy Đức Chúa Trời sẵn sẵn và làm phép lạ, thế thì Ngài không thể làm phép lạ được sao?” Hiểu không? Đấy, nếu...Nói cách khác, như thế này: Nếu Ngài đã cứu anh em khỏi cuộc sống tội lỗi, thì Ngài không thể chữa lành thân thể anh em sao? Anh em há không nhớ khi mình còn là một tội nhân, Ngài đã nâng linh hồn anh em lên trong đức tin để tin như thế nào sao? Ngài không thể làm điều gì đó tuyệt vời cho anh em lần nữa sao? Ngài không thể—Ngài không thể làm phép lạ hay bất cứ điều gì khác cho anh em sao? Năm giỏ...Phán, “Hãy nhớ...”

195 Giống như...Khi họ băng qua Biển Đỏ, Đức Chúa Trời đã mở rộng con đường như thế và khiến cho Biển Đỏ mở ra như thế, và bước qua, người đó đi ngay về hướng khác, và ngay khi không có nước; họ bắt đầu lằm bằm. Đúng thế không? Ngay khi không có bánh họ bắt đầu khóc lóc, “Chúng tôi không có bánh.” Hiểu không?

Phán, “Các người chưa từng nhìn thấy phép lạ ở Biển Đỏ đó sao? Các người há không đi xuống, khi hết thủy các người đều đã đi qua Biển Đỏ chẳng?”

“Ôi,” họ nói, “Chúng tôi chắc chết mất. Người Ê-díp-tô đến ở ngay sau chúng tôi lúc này. Đây này; chúng tôi sẽ làm gì đây?”

196 Phán, “Ai đã trừng phạt trái đất bằng những bệnh dịch? Ai đã giữ cho mặt trời chiếu sáng ở Gô-sen?” Hiểu không? Chúng ta phải nhớ những điều đó, hãy nhớ Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời! Ha-lê-lu-gia! Bất cứ việc nào, Ngài vẫn là Đức Chúa Trời. Chắc chắn Ngài có thể làm bất cứ điều gì.

167. Xin Anh vui lòng giải thích “Thân thể Đấng Christ” trong Cô-rinh-tô Nhất 12:27 và “Cô Dâu của Đấng Christ” trong Khải huyền 2:9—9. Có phải Giê-ru-sa-lem mới thuộc linh ở đây trong—thuộc linh trong Khải huyền ở đây phải không? Nó—nó—nó có phải là sự soi sáng thuộc linh của Hội thánh không?

197 Không! Bây giờ, chúng ta hãy xem tôi lấy câu này trước không, Cô-rinh-tô Nhất, nhanh lên, Cô-rinh-tô thứ Nhất chương 12, được rồi, và câu 27.

Và anh em là thân thể của Đấng Christ, và là chi thể của thân.

198 Và rồi, câu Kinh Thánh tiếp theo ở đâu? Khải huyền 2—21:9, Khải huyền trong chương 21 và câu thứ 9. Được rồi, và đây rồi.

Và ở đó đến cùng—và ở đó đến cùng tôi một trong bảy vị thiên sứ đã cầm bảy bát đựng đầy bảy tai nạn cuối cùng, và bảo với tôi, rằng, Hãy đến, và Ta sẽ chỉ cho người thấy người—người—Ta sẽ chỉ cho người thấy người vợ mới cưới, là vợ Chiên Con.

199 Vâng, Thân thể Đấng Christ. Đấy, thân thể Đấng Christ bị vỡ ra vì tội lỗi chúng ta, và bởi một Thánh Linh tất cả chúng ta được làm phép báp-têm trong Thân thể đó và trở nên những chi thể. Và ở đâu đã—ở đâu đã thân—thân thể...Vợ tôi đã ở đâu, nói một cách tượng trưng...Ê-va đến từ đâu? Thân thể của A-đam. Bà đã được lấy ra từ bên sườn của ông. Ê-va được lấy ra từ sườn của A-đam. Đấng Christ...Và bà là một phần của thân thể ông. Ông nói, “Nàng là thịt bởi thịt tôi và xương bởi xương tôi mà ra. Và tôi sẽ gọi nàng là người nữ.” Hiểu không?

200 Vậy thì, và Thân thể Đấng Christ được lấy ra từ thân thể của Chúa Jê-sus, vì chúng ta là linh và xác thịt và xương của Ngài. Hiểu không? Vì chúng ta được sinh ra vào trong Thân thể Ngài. Và vì thân thể này thuộc về Ngài, tuy nhiên nó được sinh ra trong tội lỗi, Ngài đã cứu chuộc nó. Đức Chúa Trời sẽ làm cho nó sống lại trong những ngày sau rốt, và Ta sẽ sống trong nó đời đời. Hiểu không? Chính là thế. Được rồi.

201 Bây giờ, chúng ta hãy xem, câu hỏi cuối cùng ở đây là: “Thành Giê-ru-sa-lem mới thuộc linh phải không?” Không, không, Giê-ru-sa-lem mới Giảng đã thấy đang đến từ Đức Chúa Trời trên Trời; nó không phải là sự phân biệt của Hội thánh bây giờ. Anh em hiểu không? Nó là—nó là một—thành...Giê-ru-sa-lem mới mà Giảng đã thấy từ trên Trời giáng xuống được sửa soạn như

một—Khải huyền 21 (hiểu không?)—sẵn sàng như một Cô Dâu trang điểm cho Chồng Nàng...

Câu hỏi cuối cùng bây giờ; tôi nghĩ đó là hết thầy chúng.

168. Kinh Thánh nói rằng mọi sự hiệp lại đều có ích cho những người yêu mến Chúa. Vậy nếu anh yêu mến Đức Chúa Trời rồi quay lại với thế gian, Đức Chúa Trời sẽ để anh chết trong tội lỗi hay Ngài sẽ để anh được giải hòa lại với Ngài trước khi Ngài cất anh đi?

²⁰² Người phụ nữ đã ký tên của mình vào đó, vì vậy tôi muốn nói rằng đó là một—một phụ nữ (hiểu không?), vì cô ấy đã ký tên của mình. Vâng, thưa Chị. Nếu chị được sanh ra...Bây giờ, cho phép tôi lấy điều này. Hãy xem, tạm thời, một số ít, mỗi một người chúng ta đã vấp phạm nhiều lần trong một ngày. Chúng ta biết điều đó. Tất cả chúng ta đều phạm tội, mỗi người chúng ta; không ai trong chúng ta hoàn hảo. Và chừng nào chúng ta còn ở trong thân thể này, chúng ta vẫn còn...Cho dù mọi người có cố nói bao nhiêu đi chăng nữa, “Tôi đã được thánh hóa; Tôi có thể hôn người phụ nữ này hoặc làm điều đó.” Người ấy đang nói dối; người ấy không thể. Bây giờ, đó là tất cả.

²⁰³ Tôi không cố nói, “Chúa ôi, xin để con thấy con có thể tiến gần đến đâu.” Mà đó là, “Chúa ơi, xin giữ con càng tránh xa càng tốt.” Hiểu không? Cứ ở càng xa càng tốt...Hãy nhớ, anh em vẫn là con người. Hiểu không?

²⁰⁴ Và...Nhưng bây giờ, nếu anh em phạm sai lầm và làm sai điều gì đó...Anh em không cố ý...Nếu anh em là một Cơ-đốc nhân, nếu anh em là một Cơ đốc nhân được tái sinh, anh em không cố ý làm điều sai trái. Ý định của anh em và mọi thứ đều đúng. Nhưng nếu anh em phạm sai lầm, như chị ấy đã nói ở đây, phạm sai lầm và làm sai điều gì đó, Đức Chúa Trời sẽ để cho anh em cứ tiếp tục và tiếp tục rồi chết như thế và bị hư mất, hay Ngài sẽ đem anh em trở lại với sự hòa giải? Ngài sẽ mang anh em trở lại. Đúng thế! Ngài sẽ mang anh em trở lại.

²⁰⁵ Và nếu một—và sau đó, nếu anh em làm bất cứ điều gì sai, nó không lên án anh em và anh em cứ tiếp tục như thế, tiếp tục ra ngoài, hãy nhớ, anh em đã không được cứu ngay từ đầu. Đúng

thế. Anh em—anh em đã không—anh em đã không được cứu; anh em chỉ có một niềm tin giả tạo; anh em đã không được cứu. Nhưng khi anh em được cứu, anh em có một linh khác hẳn; anh em là một bản chất khác hẳn. Anh em là tạo vật mới trong Đấng Christ, và những sự cũ đã qua đi, và chúng đã chết và được chôn trong biển lãng quên. Anh em hiểu không?

206 Và...Nhưng hiện tại anh em đang sống trong thế giới này đây, những cạm bẫy đặt ra khắp nơi cho anh em, và anh em đang bước đi với đôi mắt nhìn xem Đấng Christ. Và nên nhớ, rằng khi anh em phạm lỗi, một Cơ-đốc-nhân chân thật sẽ luôn luôn nhanh chóng trở lại để được giải hòa.

207 Hãy xem, trong chiếc tàu Đức Chúa Trời đã thả con quạ già ra—hay là Nô-ê đã thả con quạ ra. Vậy thì, nó là gì? Nó là một con quạ. Ồ, vâng, nó đậu trên cùng một chỗ đậu ở đó với chim bồ câu. Cả hai đều đậu trong cùng một chỗ; nhưng khi ông thả con quạ già ra, ồ, con quạ già...Tôi tưởng tượng tất cả các vùng nước đều bốc mùi hôi thối với hàng triệu thi thể trương phình đang thối rữa trên mặt nước, và những con ngựa và hết thảy động vật đều chết. Cả thế giới đã bị hủy diệt. Và chúng ở đó, những xác chết lâu ngày trôi nổi trên mặt nước và những thứ như vậy. Và Nô-ê thả chim bồ câu ra, vì ông nghĩ mình đã nhìn thấy chút ánh sáng mặt trời. Và ông muốn biết nước đã rút xuống hay chưa, vì thế ông thả tiếp con—con—con quạ ra. Và con quạ già bay đậu trên một xác chết đã lâu, “Chao ôi, thật tốt; điều đó thật tốt!” Đây, ăn một xác chết. Tại sao? Đó là bản chất của nó. Nó là một con quạ. Cho dù nó đã đậu gần chim bồ câu bao nhiêu đi nữa, cho dù nó được nghe Nô-ê giảng bao nhiêu đi nữa, cho dù nó có thể đậu với chim sạch sẽ này bao nhiêu đi nữa, nó là một con quạ ngay từ đầu. Ngay khi có cơ hội để thể hiện bản chất đặc trưng của mình, là nó tỏ ra điều đó.

208 Bây giờ, nhưng khi ông thả chim bồ câu ra, khi nó bắt đầu, chà, nó không thể chịu đựng được điều đó. Nó không thể đi nơi nào; nó không thể tìm chỗ để nghỉ chân, vì thế nó quay lại con tàu. Và đó chính là giải pháp.

209 Thỉnh thoảng anh em có thể bị thả lỏng một một thời gian ngắn để thấy mình sẽ làm gì, nhưng anh em sẽ luôn luôn nếu

anh em có bản chất của con chim bồ câu, anh em không thể ăn thức ăn của con quạ. Chỉ thế thôi, nó sẽ thật sự không tiêu hóa; chỉ thế thôi.

210 Anh em sẽ đi đâu, anh em sẽ làm gì? Hãy nói cho tôi biết anh em sẽ làm gì nếu anh em là—nếu anh em không phải là một Cơ-đốc-nhân! Hãy cho tôi biết sáng nay tôi sẽ làm gì nếu tôi không phải là Cơ-đốc nhân! Tôi có thể làm gì sáng nay khi mẹ tôi đang nằm ngoài đó trong bệnh viện trong tình trạng đó và hôn mê như bà hiện có và nằm ở đó, và trong lòng tôi lại có thể đứng ở đây trên bục giảng này và giảng, và cứ tiếp tục theo cách tôi làm, dường như tôi không để ý đến điều đó lắm? Bởi vì tôi biết mẹ tôi đã được cứu. Hiểu không? Tôi biết bà đã được cứu. Tôi biết Đấng tôi đã tin; tôi tin rằng Ngài có thể giữ điều mà tôi đã phó thác cho Ngài cho đến ngày hôm nay.

211 Mẹ sẽ làm gì bây giờ? Bây giờ, có lẽ bà đã có ý định tốt trong suốt cuộc đời mình, rằng “Một ngày nào đó tôi sẽ trở thành một Cơ đốc nhân.” Nhưng làm thế nào bà có thể bây giờ khi bà nằm đó hôn mê? Làm thế nào bà có thể trở thành một Cơ-đốc nhân bây giờ? Con cái của bà sẽ làm gì?

212 Ngày nọ khi chúng tôi đem bà—đem ra để chuyển đạm ở đó... Đó là chất duy nhất dùng được cho cơ thể bà là chất glucose. Bà không thể nuốt; bà bị liệt. Và bà nói, “Điều duy nhất mẹ muốn con biết, Billy à,” bà nói về tôi và Delores đang đứng đó, và về những đứa con của cô ấy và những điều khác, và một vài người em trai của tôi đang uống rượu.

Và tôi đã nói, “Ồ, họ đã khiến lòng mẹ tan vỡ.”

Anh ấy nói—bà nói, “Nhưng Billy, tất cả đó là cuộc sống cho một người mẹ.” Bà nói, “Nhưng mẹ đã được cứu.” Và bà nói, “Mẹ sẵn sàng đi.”

213 Tôi nói, “Mẹ ơi, mẹ có thể đã để lại cho chúng con một ngôi nhà trải dài từ Jeffersonville đến Utica, một cung điện; mẹ có thể đã để lại cho chúng con mười triệu đô la để làm âm ĩ lên và tranh giành nhau sau khi mẹ ra đi (đó là tất cả những gì sẽ xảy ra với nó); nhưng Mẹ ơi, mẹ để lại cho chúng con kho báu lớn nhất mà

bất cứ ai cũng có thể để lại, sự—sự đảm bảo rằng chúng con sẽ gặp lại mẹ ở Xứ bên kia sông.” Đúng thế! Hiểu không?

214 Anh em đã được cứu, và tôi vui mừng biết rằng Đấng Christ cứu chúng ta...Nhưng chúng ta có thể vấp phạm; chúng ta có thể làm sai; tất cả chúng ta đều có những thăng trầm của mình; nhưng trong tâm hồn anh em ngay khi anh em làm bất cứ điều gì, ồ, có điều gì đó không ổn trong anh em; anh em biết là nó. Bây giờ, ngay ở đó là lúc để nhảy sang một bên. Đó là lúc, để nhảy sang một bên. Hãy tránh xa nó.

215 Bây giờ, nói rằng anh em đi ra ngoài đây ngày hôm nay, và—và ai đó đến với anh em và nói, “Này, họ nói với tôi rằng anh là một trong những thánh quá máu.”

Ngay lập tức, Sa-tan nói, “Tát hẳn đi!” Hiểu không?

216 “Tôi không biết gì về một thánh quá máu; tôi là một Cơ-đốc-nhân!” Hiểu không? Và luôn luôn với điều ác, hãy đáp lại điều ác bằng điều thiện. Và hãy nhớ, bây giờ chỉ lấy điều này, hãy nhớ điều này, khi anh em đáp lại điều ác bằng điều thiện, thì điều ác không thể đứng trước sự hiện diện của điều thiện. Nó không thể làm điều đó.

217 Bây giờ, tôi là một nhà truyền giáo, và tôi đã đi khắp thế giới, trong đủ loại tà ác, và tất cả các loại người theo thuyết tâm linh, và các chủ nghĩa, và tất cả các loại thờ cúng ma quỷ, và, ồ, mọi thứ có thể được nghĩ đến, nơi có mọi thứ, và tôi luôn thấy rằng điều đúng luôn chiến thắng điều sai.

218 Nghe này, tôi không quan tâm đêm tối như thế nào; nó có thể quá tối cho đến nỗi anh em có thể cảm nhận được nó; anh em có thể giơ tay như thế này và không thể nhìn thấy một cái bóng nào. Một chút ánh sáng nhỏ bé nhất sẽ phơi bày bóng tối đó. Chắc chắn, đó là cách sống diễn ra khi có sự hiện diện của sự chết. Đó là cách điều đúng dẫn làm khi có mặt của điều sai trái. Đó là đường lối đức tin thực hiện trong sự có mặt của sự nghi ngờ, nó xua tan nghi ngờ đi.

219 Làm thế nào đêm có thể ở lại đây khi mặt trời chiếu sáng những ơn phước qua nó? Đêm tối đi đâu? Nó không còn nữa. Điều gì đã xảy ra với đêm? Bóng tối đó ở đâu trong đèn tạt này

khoảng mười hai giờ trước? Bóng tối đông đặc bên trong những bức tường này ở đây đâu rồi? Nó không còn nữa. Nó biến mất. Tại sao? Ánh sáng đã đến. Và khi ánh sáng đến, bóng tối phải ra đi. Vâng, thưa quý vị!

220 Anh em lấy những sinh vật đi lang thang vào ban đêm, gián, và bọ cánh cứng, và những con bọ hung và các thứ. Hãy để mặt trời mọc hoặc để một ánh sáng lóe lên, hãy xem cách chúng chấp nhận bóng tối thế nào. Đó là đường lối Phúc Âm. Khi nó lóe lên, điều gì sẽ xảy ra với những người muốn gọi anh là thánh quá máu? Điều gì xảy ra với những người chế giễu anh em? Khi Ánh sáng lóe lên, họ lao vào bóng tối nhanh như có thể, vì họ—họ là con cái của ban đêm. Nhưng con cái ban ngày bước đi trong Ánh sáng.

221 Và rồi chúng ta là con cái của Sự sáng nhờ ân sủng của Đức Chúa Trời. Vì vậy khi Ánh sáng lóe lên, chúng ta tạ ơn Đức Chúa Trời và bước đi với đôi mắt của chúng ta mở ra, nhìn vào những thứ mà anh em không thể nhìn thấy bằng mắt xác thịt của mình. Vì đức tin là sự biết chắc của những điều chúng ta đang trông mong, là bằng cứ những gì chẳng xem thấy. A-men! Tôi thích điều đó.

222 Tôi không có thời gian cho bài giảng ngắn mà tôi đã định nói, bởi vì chúng ta sẽ phải cầu nguyện cho người đau.

223 Bao nhiêu người yêu mến Chúa? A-men! Bây giờ, sau khi chúng ta đã có những câu hỏi này, và có một số trong chúng sắc bén và mọi thứ, và có lẽ đã trả lời...Có lẽ tôi thậm chí đã không làm đúng công việc về nó, vì tôi không có thời gian để tra cứu Kinh Thánh. Tôi đã viết nó trên một tờ giấy nếu tôi có. Tôi hy vọng mọi người thỏa mãn. Nếu không, ồ, hãy viết nó lại cho tôi. Hãy để tôi có thời gian nghiên cứu nó nếu anh chị em không nghĩ rằng nó đã được trả lời đầy đủ.

224 Cảm ơn vì đã ở lại. Và bây giờ, chúng ta sẽ xếp hàng cầu nguyện chỉ trong một phút. Nhưng trước khi chúng ta làm điều đó, bây giờ chúng ta hãy thay đổi bầu không khí từ những câu trả lời và một sự trả lời điều này, và một người tin theo cách này và cách khác. Anh em thấy đấy, trong sự trả lời các câu hỏi, đôi khi nó hơi gay gắt, vì vậy hãy thờ phượng Chúa và ca hát.

Tôi yêu Ngài, tôi yêu Ngài
 Bởi vì Ngài yêu tôi trước
 Và đã mua chuộc sự cứu rỗi tôi
 Trên cây Thập tự.

Bây giờ, tôi muốn anh chị em bắt tay với người nào đó xung quanh mình bây giờ khi chúng ta hát lại.

Tôi yêu Ngài, tôi yêu Ngài
 Bởi vì Ngài yêu tôi trước
 Và đã mua chuộc sự cứu rỗi tôi
 Trên cây Thập tự.

Bây giờ, chúng ta hãy giơ tay lên với Ngài như thế này.

Tôi...

Nhắm mắt lại bây giờ.

...yêu..., Tôi yêu Ngài
 Bởi vì Ngài yêu tôi trước
 Và đã mua chuộc sự cứu rỗi tôi
 Trên cây Thập tự.

²²⁵ Lạy Cha Thiên Thượng của chúng con, chúng con yêu mến Ngài, Chúa ôi. Và con tin nhóm nhỏ này yêu mến Ngài. Chúng con đến nhà của Đức Chúa Trời Hằng Sống, một tòa nhà nhỏ, không phải tòa nhà, mà là Đức Chúa Trời sống trong tòa nhà. Giống như trong chính con, thân xác già nua này, nó phải nằm xuống một trong những ngày này, nhưng con người mà sống bên trong nó không thể ngã xuống, bởi vì nó được giữ bởi quyền năng của Đức Chúa Trời.

²²⁶ Tòa nhà cũ này mà chúng con thờ phượng sáng nay, cho dù chúng con sửa chữa nó bao nhiêu đi chăng nữa, ngày nào đó nó sẽ sụp đổ, nhưng Đức Chúa Trời sống trong tòa nhà là đời đời. Bây giờ chúng con đến trước mặt Ngài, lạy Cha, để dâng sự cảm tạ và ngợi khen.

²²⁷ Và vì những câu hỏi này dựa trên tấm lòng của dân sự, chúng con thấy họ đang tự hỏi họ nên làm *điều này* hay *điều kia*. Và, thưa Cha, con tin rằng trong mỗi tấm lòng dịu dàng của Cơ-đốc nhân mà câu trả lời bằng cách nào đó sẽ làm cho họ hiểu Lễ thật là gì. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Và nếu con thất bại, thì tha thứ cho

con. Con không có ý thất bại, bởi vì đó là con cái của Ngài, và họ đang hỏi những câu hỏi đó. Và con—con muốn nói với họ tất cả những gì con biết, Cha ôi, giống như thể Ngài đang đứng ngay tại đây để phán xét con qua những gì con nói.

228 Bây giờ, lạy Chúa, chúng con đang đến vì người bệnh. Bây giờ, chúng con biết rằng trong Kinh Thánh chúng con chỉ hiểu được những gì chúng con tin rằng chúng ta hiểu được. Cha ơi, chúng con nhớ có lần, khi Chúa Jêsus còn ở đây trên đất, người đàn bà Sy-rô-phê-ni-xi đến với Ngài và nói, “Lạy Chúa, xin thương xót con gái tôi, vì nó bị một—một con quỷ ám.”

Và chúng con nghe những gì Ngài phán, “Không nên lấy bánh của con cái mà cho những con chó.”

229 Ôi, Chúa ơi, dường như thật là một—một sự từ chối thẳng thừng, và không chỉ thế thôi, mà còn gọi bà ấy là một con chó. Nhưng thay vì phản ứng ngạo mạn về điều đó, bà đã nói một cách rất êm dịu và khiêm nhường, “Thật vậy, Chúa ôi.” Vì đó là Lẽ thật. Bà nói, “Thật vậy, Chúa ôi, nhưng những con chó sẽ ăn những mẩu vụn từ bàn của chủ rơi xuống.” Đó là những gì cần phải làm. Bà ấy sẵn sàng chỉ lấy những mẩu vụn từ bàn của con cái. Và Chúa ôi, đó là thái độ của chúng con ngay bây giờ. Chúng con sẵn lòng làm bất cứ điều gì Cha muốn với chúng con, Cha ôi. Chúng con đang ở trong tay của Ngài.

230 Con rất vui khi biết rằng Đức Chúa Trời của Cựu Ước, Đấng đã cho thấy những khả năng và ban cho những dấu hiệu và điều kỳ diệu, vẫn còn sống ngày nay. Và Thiên đàng mà họ hằng ao ước đến, ngày nào đó bởi ân điển của Chúa, chúng con cũng đi, bởi vì cùng một Đức Chúa Trời đang bày tỏ chính Ngài cũng là Đức Chúa Trời ở giữa chúng con.

231 Có những người trong chúng con, Cha ôi, sáng nay đang bị đau và có nhu cầu. Họ sắp đi qua một hàng người cầu nguyện. Nguyện họ dừng đến và nói, “Ồ, tôi không tin rằng Ngài có thể giúp ích gì cho tôi. Tôi—tôi...” Lạy Chúa, xin cho đó không phải là thái độ, nhưng xin cho họ nhớ rằng Chúa đã phán, “Những kẻ tin sẽ được những dấu lạ này. Nếu họ đặt tay trên người đau, thì người đau sẽ bình phục.” Ngài đã hứa điều đó; Ngài đã phán vậy.

²³² Xin cho họ đến với sự tôn kính thánh khiết, tin rằng ngay sau khi cầu nguyện xong và đặt tay lên họ, thì cầu xin Đức Thánh Linh đến trên họ giống như chị em yêu dấu này đã viết câu hỏi, nói Đức Thánh Linh hầu như giết chết con người hay chết của chị bằng phép báp-têm khác thường như vậy của sự hiện diện của Ngài.

²³³ Cầu xin cho đó là—cầu xin đó là những ảnh hưởng trên mọi người đến sáng nay, Chúa ôi. Xin nhậm lời. Xin cho họ được chữa lành. Xin cho họ biết, biết không một chút nghi ngờ rằng Ngài đã hứa điều đó và Ngài không thể nói dối, và ngay khi ánh sáng chiếu vào, bóng tối và nghi ngờ chạy trốn. Xin nhậm lời, Cha ôi. Bây giờ chúng con giao phó họ cho Ngài khi chúng con cầu nguyện cho họ trong Danh Chúa Jêsus. A-men!

²³⁴ Bây giờ những người muốn được cầu nguyện, ở bên này trước, hãy xếp hàng dọc theo tòa nhà ở đây, trong khi Teddy chơi cho chúng ta nghe bài *Danh Y Đại Tài Giờ Đây Ở Gần*. Đi lên, quay lại ngay, một vài người trong số họ ở trên đây.

Danh Y đại tài giờ này...

²³⁵ Mời Anh Neville. Cứ tiếp tục xếp hàng, đi lên. Chúng tôi sẽ đứng ở đây. Xin cả hội thánh cầu nguyện. Và Anh Neville và tôi sẽ ở đây cùng nhau; anh ấy sẽ được xúc dầu, tôi sẽ đặt tay trên người đau, ngay phía trước đây. Bây giờ, mọi người ở trong sự cầu nguyện bây giờ.

²³⁶ Bây giờ chúng ta đang làm gì? Chúng ta đang đến để xúc dầu cho người đau và cầu nguyện cho họ. Bây giờ hãy để tôi trích dẫn Kinh Thánh cho anh chị em. “Nếu có ai trong anh em, bị đau, hãy mời các trưởng lão của hội thánh đến; hãy để họ xúc dầu cho người đau và cầu nguyện cho họ: Lời cầu nguyện bởi đức tin sẽ cứu người đau, Chúa sẽ đỡ họ dậy; họ đã làm tội lỗi nào, nó sẽ được tha thứ cho họ. Hãy xưng tội cùng nhau và cầu nguyện cho nhau, để anh em có thể được lành bệnh.”

Bây giờ những người còn lại, ở bên này, khi anh em muốn, ngay khi anh em xuống dưới hàng đó, chỗ đó, lối đi đó, anh em chỉ đến ngay ở phía sau. Bây giờ trưởng lão, ở đây, của hội thánh, sẽ xúc dầu và cầu nguyện. Tôi sẽ cầu nguyện và đặt tay trên

người đau. Và bây giờ, hãy nhớ thưa các bạn, các bạn đang đứng trong hàng cầu nguyện, đây là thời điểm để chứng minh rằng bạn tin bạn đang đứng ở đây vì điều gì. Bạn phải khỏe lại.

Và tôi tin bằng cả tấm lòng mình, đó là điều đã níu giữ mẹ tôi suốt thời gian này (và bà, một bà già), là bởi vì tôi tin. Cho đến khi Ngài bảo tôi điều đó (bà có thể sắp chết), nhưng cho đến khi Ngài nói với tôi, tôi tin rằng bà sẽ không chết. Hiểu không? Và bây giờ, tôi biết bà phải đi, và bà đã khá già để đi, và muốn đi, và cố gắng đi. Nhưng tuy nhiên tôi sẽ—tôi sẽ tin rằng Ngài sẽ bảo tôi. Bây giờ tôi tin Ngài sẽ bảo tôi, đấy. Bây giờ Ngài có thể không. Tôi không biết, tôi không biết điều Ngài sẽ làm, nhưng tôi chỉ tin rằng Ngài sẽ làm. Hiểu không? Nhưng cho đến nay, Ngài không nói gì với tôi về điều đó. Và tôi tin điều đó. Và nếu bạn, hàng ngày, bạn...

²³⁷ Tôi không bày tỏ với mọi người tất cả những gì Ngài cho tôi biết, anh em biết điều đó. Ồ, hôm qua, tôi đã ở một nơi, và tôi đã thấy một khả năng chính xác những gì sẽ xảy ra, và Đức Chúa Trời biết đó là sự thật, và đang ngồi ngay với hai hoặc ba người nữa. Trong khoảng nửa giờ sau đó, tôi thấy điều đó xảy ra, thật hoàn hảo, thật chính xác như cách nó đã xảy ra. Tôi chỉ đứng đó, chỉ run rẩy trong lòng, nghĩ ngợi. Hiểu không? Có thể... Tôi nói, “Có lẽ tôi nên nói với họ rằng mọi chuyện sẽ diễn ra cách đó.” Nhưng tôi đã nói, “Ồ, cứ để nó như vậy.” Hiểu không?

²³⁸ Và điều đó xảy ra hàng ngày, đấy. Điều gì đó sẽ xảy ra, tôi cứ để nó như vậy. Đức Chúa Trời biết điều đó đúng. Hiểu không? Chỉ là điều gì đó sắp xảy ra, chỉ cho thấy nó, nói với nó. Điều gì đó sẽ xuất hiện với tôi, và nói, “Chỉ nói từ *này* theo cách *này*, và điều *này* sẽ xảy ra ở đây.” Và rồi tôi sẽ nói điều đó, “Ồ, cứ để nó như thế đi.” Rồi tôi sẽ theo dõi, ở đây nó ở trên đây. Hiểu không? Đúng thế.

²³⁹ Thế đấy, Ngài có thể làm những vật thể, vật chất, một điều gì đó không có sự sống ở trong nó, hoạt động với Lời Ngài, bởi vì chúng ta đã nói điều đó, thì hướng chi Ngài có thể làm cho anh em là những người cùng cộng tác với tôi nhiều hơn biết bao. Các bạn ở cùng tôi, các bạn là—các bạn là anh chị em của tôi bị đau ốm. Và nếu chúng ta nói những lời này, “Hãy để quyền năng của

Đức Chúa Trời chữa lành người này,” ờ, nó phải xảy ra. Vậy thì, vật chất đó không thể nói, “Không, tôi nghi ngờ điều đó.” Nó sẽ tiếp tục và làm điều đó. Nhưng anh chị em có thể nói, “Chà, tôi tự hỏi,” và nó sẽ không xảy ra, đấy. Nhưng nếu anh chị em cứ tiếp tục và cứ ở lại đúng trong hàng lối với suy nghĩ của mình bây giờ, “Tôi sẽ được chữa lành,” anh chị em phải có nó. Anh chị em tin điều đó không?

²⁴⁰ Bây giờ tất cả chúng ta hãy cầu nguyện. Cha Thiên Thượng của chúng con, đang đặt tay trên người phụ nữ trẻ này, người mẹ trẻ đang đứng đây, đang phải chịu đựng cơn cảm lạnh tồi tệ này. Xin để cho...

²⁴¹ [Anh Branham tiếp tục cầu nguyện cho người đau. Bằng trống—Bt.]

²⁴² Và vì vậy, con cầu xin Ngài sẽ chữa lành những người mà những chiếc khăn tay này đặt trên họ. Xin nhậm lời kêu cầu của họ. Con cầu xin điều đó, trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

²⁴³ Với sự biết ơn sâu sắc vì sự ở lại của anh chị em, và sự trung tín của anh chị em ở lại trong suốt thời gian này, và chờ đợi trong nhà thờ như thế này, trong khi chúng ta đang...Nhưng tôi không biết nơi nào tốt hơn, phải không, hơn là trong nhà thờ? Tôi thật sự không biết một nơi tốt hơn để ở. Và niềm an ủi mà chúng ta có trong sự tôn kính rằng Đức Chúa Trời...về sự hiện diện của Ngài bây giờ.

²⁴⁴ Và chúng ta chỉ, trong giây lát, chúng ta hãy nghĩ về Ngài vĩ đại biết bao, và những gì Ngài đã làm cho chúng ta. Chúng ta có thể làm được gì nếu không có Ngài? Chúng ta đã thấy Ngài thế nào, thật sự không một điều gì mà Ngài đã không phán với chúng ta qua điều này: Ngài ban cho tôi những khả năng, và tôi hỏi anh chị em, sáng nay, anh chị em đã bao giờ thấy một khả năng nào mà Ngài đã không làm ứng nghiệm không? Hoàn toàn chính xác những gì Ngài phán Ngài sẽ làm, ngay thời điểm đó. Thế thì, Ngài là Đức Chúa Trời. Thế thì, Ngài là Cha của chúng ta. Ngài yêu thương chúng ta. Và bất kể Thiên đàng của Ngài ở đâu, chúng ta biết rằng một ngày nào đó chúng ta nhất định sẽ đến đó. Chúng ta biết Ngài đang hiện diện ở đây bây giờ. Chúng ta nhận biết điều đó.

245 Chúng ta, chúng ta nhìn xem những việc mà chúng ta không thấy. Và nhiều người trong anh chị em đã được cầu nguyện cho, và, thấy đó, khi chúng ta từ chối bất cứ dấu hiệu của bất cứ điều gì đi ngược với điều đó. Hiểu không? Bất cứ điều gì mà Đức Chúa Trời đã hứa, đấy, Cơ-đốc-nhân không nhìn...Anh chị em không thấy bằng đôi mắt của mình, dù sao đi nữa. Anh chị em biết điều đó. Anh chị em không thấy bằng đôi mắt của mình. Anh chị em thấy bằng tấm lòng của mình. Hiểu không? *Thấy* có nghĩa là “hiểu.” Anh em hiểu bằng tấm lòng của mình, do đó chúng ta nhìn sự việc mà mắt chúng ta không nhìn thấy. Hiểu không? Sự xưng nhận Cơ-đốc-nhân, toàn bộ áo giáp của Cơ-đốc giáo, được đặt cơ sở trên điều đó. Chúng ta, chúng ta nhìn xem những điều mà chúng ta không thấy, vì Áp-ra-ham đã gọi những điều mà không có, dường như thể chúng đã có rồi, bởi vì ông tin Đức Chúa Trời. Hiểu không?

246 Bây giờ chúng ta phải làm gì bây giờ? Bây giờ khi anh chị em được cầu nguyện như vậy, thì Đức Chúa Trời đã hứa chữa lành cho anh chị em. Thế thì ngay bây giờ anh chị em có thể không cảm thấy một chút khác biệt nào, nhưng Ngài không bao giờ... Điều đó, đó chẳng là gì cả. Hiểu không? Chúng ta tin điều đó, dù thế nào đi nữa.

247 Nếu anh em biết, tôi đến bục giảng cách đây khoảng hai giờ và tôi đã không nghĩ rằng mình sẽ trải qua được nửa buổi nhóm, gần như vậy. Tôi đã rất mệt mỏi và kiệt sức, và cảm thấy như mình đang bị cúm, nhưng bây giờ tôi cảm thấy tốt đẹp vì điều mà tôi đã nói, “Tôi có bốn phận với Chúa. Tôi tin Chúa.” Và tôi đã phải chiến đấu với nó. Vợ tôi ở đó cũng có thể nói với anh chị em như vậy, khi cố gắng xuống đây sáng nay, và tôi bị khàn cổ họng, cùng mọi thứ. Tôi đã nói, “Làm sao mình sẽ có thể làm điều đó?” Nhưng, thành thật mà nói, bây giờ tôi cảm thấy tuyệt vời. Và tôi—tôi tin rằng tôi có thể lấy phân đoạn của mình và tiếp tục giảng, và—và thực sự cảm thấy tốt.

248 Nhưng, bởi vì, anh em thấy đấy, anh em phải nhìn vào những thứ mà anh em không nhìn thấy bằng mắt thường. Anh em thấy điều đó bằng tấm lòng của mình. Anh em tin điều đó, và anh em làm chứng cho những điều mà anh em không thấy được, nhưng

những gì anh em tin. Bởi vì, đó là đức tin. “Và đức tin là sự biết chắc của những điều mình đang trông mong, là chứng cứ của những điều chẳng xem thấy.”

²⁴⁹ Tôi đã quan sát, sáng nay, một Cơ-đốc nhân trẻ tuổi đang ngồi đây trước mặt tôi. Và tôi biết một quyết định mà người đó đã đưa ra. Và tôi chắc chắn đánh giá cao nó. Tôi sẽ không nói đó là ai, nhưng tôi—tôi đánh giá cao một—một quyết định mà Cơ-đốc nhân nào đó này, bất kể đó có phải là một cộng sự, một người bạn, cha hay mẹ, hoặc là bất cứ điều gì, họ mong muốn được đứng trung tín với Đấng Christ. Hiểu không?

²⁵⁰ Đó là cách anh em giành được một người thân yêu, là bằng cách trung tín. Sống trung tín là cách anh em giành được những người thân yêu. Hãy ở lại với sự tin chắc của anh em. Hãy chắc rằng anh em sống đúng với Đức Chúa Trời, và rồi đã từng tồn tại ở đây. Thật sự ở lại ngay với nó. Không điều gì có thể di chuyển anh em ra khỏi chỗ đó nếu anh em thật sự ở lại ngay với nó.

²⁵¹ Vậy thì, tất cả chúng ta đều sẽ phạm sai lầm. Chỉ nhớ. Và khi anh em đang nhìn nhau, đừng nhìn vào lỗi lầm của người khác. Thấy đó, đừng làm thế, bởi vì, hãy nhớ rằng, anh em phạm sai lầm. Nhưng hãy nhìn vào Đấng Christ đang hướng dẫn người này. Và nếu họ cần giúp đỡ, thì anh em cầu nguyện cho họ. Đó là—đó là cách chúng ta bước đi hài hòa với nhau, đầy, cầu nguyện. Và, hãy nhớ, khi anh em đang cầu nguyện cho người khác trong tình trạng như vậy, Chúa sẽ khen thưởng và chữa lành anh em khi anh em đang cầu nguyện cho người khác. Đúng thế. Đó là điều mà Cơ-đốc giáo dựa trên, để giúp đỡ lẫn nhau, làm cho nhau, tử tế với nhau, hiểu biết lẫn nhau. Bây giờ, nếu anh em thấy lỗi của hàng xóm, anh em hãy xem họ sai ở đâu, đừng làm sai với họ, mà chỉ cầu nguyện cho họ. Cứ tiếp tục cầu nguyện, và Đức Chúa Trời sẽ hiểu điều đó. Ngài sẽ làm cho mọi thứ trở nên đúng đắn.

²⁵² Bây giờ, tôi đang hy vọng, nếu đó là ý Chúa, tôi nghĩ Billy có một hệ thống, anh ấy gửi cho mọi người một tấm thiệp qua đường bưu điện. Và nếu mẹ ổn trong tuần này; theo như chúng tôi biết bây giờ, chúng tôi không chắc, nhưng nếu tuần này mẹ ổn, và mọi thứ, Chúa nhật tới tôi—tôi muốn nói về một—một Sứ

điệp Phúc âm. Nếu điều đó ổn với chúng ta—với mục sư quý giá của chúng ta ở đây. Và chúng tôi sẽ mong quý vị trở lại nếu có thể. Nếu quý vị có thể đến, chúng tôi sẽ rất vui vì có quý vị.

²⁵³ Anh chị em có yêu Ngài hết lòng không? Ngài không tuyệt vời sao? Chúng ta có thể làm gì nếu không có Ngài? Bây giờ thật sự anh chị em có thể làm gì? Anh chị em có thể cho tôi biết bất cứ điều gì sẽ lớn hơn không? Nếu anh chị em có thể chỉ cho tôi điều gì đó tuyệt vời hơn thế, thì tôi sẽ—tôi sẽ—tôi sẽ bán hết những gì tôi có, và ước ao rằng điều mà anh em chỉ cho tôi thấy điều đó vĩ đại hơn Điều này. Vâng, thưa quý vị. Đây là điều tuyệt vời nhất mà tôi biết về, để biết với sự đảm bảo rằng chúng ta được cứu, để biết rằng chính Đức Chúa Trời đã dựng nên trời và đất đã hạ chính mình Ngài xuống và giáng xuống và ngự giữa chúng ta, và làm cho chúng ta.

²⁵⁴ Bây giờ đây là cách chúng ta biết mình đúng hay không, đấy bởi vì chính điều mà Ngài đã làm, ban đầu, với những Cơ-đốc nhân ở đó, chính hội thánh, chính sự vận hành, cách Đức Thánh Linh vận hành, và cách ma quỷ chiến đấu chống lại họ, và cách họ đã đứng vững, điều đó cũng giống như việc xảy ra ở ngay đây, với cùng những dấu hiệu, cùng những phép lạ, cùng một Đức Chúa Trời, những chứng cứ không thể sai lầm của Ngài.

²⁵⁵ Hãy nói cho tôi biết, bằng từ ngữ khoa học, hãy nói cho tôi biết theo cách khoa học, làm thế nào mà người nào có thể báo trước điều gì đó sẽ xảy ra trong những năm hoặc thời gian sắp tới, trước khi nó xảy ra. Hãy chỉ cho tôi thấy quyền năng, rằng nó sẽ ở đâu, mà sẽ biết trước nó trước khi nó xảy ra. Hãy nói cho tôi tâm trí con người nào có thể quay trở lại bất cứ điều gì mà anh em muốn, và chỉ cho tôi bất kỳ cách nào mà bạn có thể nhìn thấy điều gì đó và báo trước điều gì đó, mà đã xảy ra đúng như cách nó—nó làm. Hiểu không? Không có.

²⁵⁶ Vì vậy, Ngài là Đức Chúa Trời. Hãy xem, Ngài là Đức Chúa Trời. Và bởi vì Ngài là Đức Chúa Trời qua ân sủng của Ngài, Ngài đến ở với chúng ta, và giống như Ngài đã thực hiện với họ những người ở đó, những người đã báo trước những điều này, và mỗi một điều trong chúng đã xảy ra đúng như cách chúng đã được báo trước. Bây giờ cũng chính Đức Chúa Trời đó đang ở với chúng

ta, nói trước và bày tỏ chính xác những điều Ngài đã làm ở đó.Ồ, chúng ta sẽ rất vui mừng, chúng ta sẽ nhảy như từ đám mây này sang đám mây khác, như thế, gần như chỉ đi xuyên qua không gian, bởi vì rằng chúng ta biết.

²⁵⁷ Chúng ta biết rằng chúng ta đã vượt qua sự chết để đến với Sự Sống. Chúng ta biết rằng chúng ta có sự cứu rỗi. Chúng tôi biết rằng chúng tôi là Cơ-đốc nhân. Và chúng ta biết rằng chúng ta sẽ lên Thiên đàng, bởi vì Chúa đã hứa, và ở đây Ngài đang di chuyển ngay với chúng ta, và theo cách mà chúng ta nhìn thấy Ngài.

²⁵⁸ Chúng ta thấy Ngài. Làm thế nào để tôi nhìn thấy Ngài? Khi tôi nhìn thấy anh chị em. Anh chị em thấy Ngài trong tôi; tôi thấy Ngài trong anh chị em. Đấy, tôi thấy những gì Ngài làm cho anh chị em. Bây giờ ở đây tôi thấy Ngài ở đây khải thị Lời cho tôi. Anh em nói, “Làm sao anh có thể nhìn thấy Ngài trong tôi?”Ồ, hãy xem, Ngài ở đây bày tỏ Lời cho tôi. Tôi thấy Nó ở ngoài đó, Ngài ban Nó cho anh em, và anh em giữ Nó. Hiểu không? Và sau đó anh em nhìn lại, và anh chị em nói, “Anh ấy đã làm thế nào, làm thế nào điều đó đã từng đến?” Rồi anh chị em trở lại, thấy điều đó đúng, đấy. Vì vậy, anh chị em nhìn thấy Ngài trong tôi; tôi thấy Ngài trong anh chị em.

²⁵⁹ Và chúng ta có thể nhìn thấy Ngài trong ánh bình minh. Chúng ta có thể thấy Ngài trong hoàng hôn. Chúng ta có thể thấy Ngài trong những bông hoa. Chúng ta có thể thấy Ngài trong—Chúng ta có thể thấy Ngài ở bất cứ đâu, bởi vì chúng ta đã vượt qua các yếu tố thấp hơn của tình trạng bị giới hạn bởi trái đất này, đi vào yếu tố cao cả này của sự vinh hiển Đức Chúa Trời, để chúng ta có thể thấy vẻ đẹp của Ngài.

²⁶⁰ Vài ngày trước, khi tôi chuẩn bị cho chuyến đi này, ở trên—trên Quốc lộ Alaska, khi tôi đi săn, tôi đã ở đó tự hỏi, “Tại sao? Tại sao?” Hãy xem như thế nào—Đức Chúa Trời chân thật biết bao. Bây giờ có người đau ở khắp mọi nơi, nhưng tuy nhiên Chúa biết.

²⁶¹ Bây giờ, ngày mai tôi cho là phải đi, Anh Roy ở lại đó, và tất cả chúng tôi, ngày mai chúng tôi phải đi đến Colorado, vì chúng

tôi...đi săn mỗi mùa thu nơi chúng tôi...Tôi đã có các buổi nhóm, để đi. Tôi không thể đi, bởi vì mẹ, tình trạng của mẹ.

²⁶² Bây giờ nhìn xem sự nhân từ của Đức Thánh Linh. Ngài đã biết điều đó cách đây đã lâu. Vì vậy, thay vì để tôi đi, Ngài quay lại và ban cho tôi một khả năng và đưa tôi lên đó, và cho tôi một trong những chuyến đi săn mà tôi không thể có được ở Colorado, thấy không, vì chúng không có động vật ở Colorado như vậy. Quay lại, và cho tôi điều đó bằng một khả năng, và để tôi có điều đó, biết rằng Ngài sẽ phải giữ tôi cách xa khỏi chuyến đi này đến Colorado. Nói về sự nhân từ và lòng thương xót! Thế thì tại sao? Thế thì, cách đây đã lâu, Ngài đã biết mẹ tôi sẽ đau khổ. Ngài biết mẹ tôi sẽ nhập viện. Nếu Ngài cho phép, thì Ngài đang làm điều đó vì một mục đích tốt đẹp nào đó mà tôi không biết gì về nó. Nhưng tôi biết đó là tất cả “hiệp lại làm ích cho những người yêu mến Chúa.”

²⁶³ Thừa hội thánh, ước gì thỉnh thoảng chúng ta dừng lại, và nhìn thấy Đức Chúa Trời của chúng ta! Chỉ dừng lại và thoát khỏi sự xáo động của mình, và đứng yên trong vài phút trước sự Hiện diện của Thánh Linh Ngài, và anh chị em có thể thấy Ngài di chuyển khắp mọi nơi. Thấy Ngài tốt lành như thế nào không?

²⁶⁴ Bây giờ mẹ nằm đó, và tôi băn khoăn về bà. Tại sao Ngài không để bà đi khi bà bị đột quy? Tại sao bà không chết ngay lúc đó? Nhưng, hãy xem, Ngài biết trước điều đó, và biết rằng tôi đã hứa...Tôi sẽ đi đến Colorado, và biết rằng tôi thích vào rừng như thế, Ngài chỉ quay lại và cho tôi một điều tốt hơn; sai tôi đến đó, và nói cho tôi biết tôi sẽ có được gì, và mọi thứ về nó, thậm chí trước khi tôi rời đi; cho tôi biết mọi người sẽ ăn mặc như thế nào, chúng tôi sẽ làm gì, và tất cả về điều đó. Rồi tôi đến, nói với anh em tất cả. Rồi anh ấy đi lên và thấy điều đó xảy ra, trở lại, hoàn toàn chính xác như cách nó diễn ra. Một cách chính xác, thấy đấy, biết rằng mẹ sẽ ở ngoài đó, biết rằng bà—bà sẽ suy sụp vào lúc này, và tôi sẽ không thể thực hiện chuyến đi khác này. Hiểu không? Chúng ta sẽ không hiểu...Tôi đã không hiểu nó, bản thân tôi, lúc đó. Nhưng nếu anh em chỉ đầu phục chính mình cho Ngài và quan sát Ngài, Ngài chỉ dẫn

dắt mọi thứ hoàn toàn chính xác. Thấy đó, Ngài làm cho mọi việc diễn ra thật đúng, từng bước một.

²⁶⁵ Một ngày nọ, tôi đang đứng cạnh một mục sư trẻ có một số giấc mơ, và anh ấy đã mang những giấc mơ đó đến với tôi. Khi sự thông giải đến, chúng tôi đứng đó, Billy và tôi và mục sư này, cùng đứng đó. Và nó đấy. Ô, nó thật hoàn hảo hết sức. Và cách mà người đàn ông đó đứng đó với—với—với sự kính sợ, và cách mà để thấy Đức Thánh Linh có thể tiết lộ những điều đó thế nào, và đưa anh ấy trở lại ngay và cho thấy chính xác trên đường và nơi được cho là làm điều đó. Ô, tôi nói với anh chị em, Ngài là Đức Chúa Trời. Ngài, Ngài ngự ở...Ngài là Đức Chúa Trời.

²⁶⁶ Rất nhiều người trong số các bạn đã hy sinh. Các bạn đã từ bỏ bạn trai hay bạn gái của mình, các bạn đã từ bỏ nhà cửa, và vân vân, và nhiều người trong các bạn đã phải bước ra từ giữa các cộng sự và bạn bè, và những thứ khác, và những người bạn cũ mà anh chị em đã biết từ lâu, để bước đi trong đường lối của Chúa. Tôi khen ngợi anh chị em điều đó. Tôi nghĩ đó là điều tuyệt vời để làm điều đó. Bây giờ vì anh chị em đã nhìn thấy Ánh Sáng Phúc Âm, và Đó là Lẽ Thật, và anh chị em đang—anh chị em sẽ bước đi trong Ánh Sáng đó. Và hồi các con, bất cứ điều gì các con làm, bất cứ nơi nào các con đi, hãy lánh xa bóng dáng của điều ác, và bước đi theo Đấng Christ. Chừng nào anh chị em còn sống, hãy ở ngay trên con đường đó. Đừng di chuyển khỏi nó, điều đó chắc chắn sẽ được đền đáp xứng đáng. Đó là Sự sống Đời đời.

²⁶⁷ Và tôi thấy mẹ khi—bất cứ khi nào bà...bà có thể tỉnh dậy một vài phút. Tôi nói, “Mẹ ơi, mẹ ơi, mẹ có nghe con nói không?” Đôi khi bà chỉ nằm đó, bà sẽ không nghe. Rồi sau một lúc bà sẽ nói, “ừ,” lắc đầu như *thế*. Tôi sẽ nói, “Mẹ có...” Tôi đã nói, đêm nọ, tôi nói, “Mẹ ơi, mẹ biết con không?” Bà không biết tôi. Tôi nói, “Mẹ có biết ai đang đứng đây không?” Không, bà không biết điều đó. Tôi nói, “Mẹ ơi, mẹ có biết Chúa Jêsus không?” Và bà... Ôi, chao ơi! Có thể quên con của chính mình, nhưng không thể quên Chúa Jêsus. Chính là điều đó. Ô, thưa anh em!

²⁶⁸ Anh em không biết điều đó có nghĩa là gì cho đến khi anh em phải trải nghiệm nó với gia đình của chính mình, với điều đó, anh em thấy đấy. Biết Ngài là Sự Sống. Biết Ngài là sự thỏa

mãn khi biết rằng, khi cuộc đua của cuộc đời này kết thúc, chúng ta có một Nhà bên kia bầu trời kia. Nó là gì, tôi không biết. Tôi không biết thực sự phải nói với anh chị em như thế nào, vì chính tôi, cũng không biết. Nhưng tôi biết rằng một ngày nào đó, nhờ ơn Chúa, chúng ta sẽ đến trên Đó.

²⁶⁹ Hãy cầu nguyện cho tôi trong tuần này. Tôi đang cần điều đó. Và bây giờ anh chị em cầu nguyện cho tôi; Tôi sẽ cầu nguyện cho anh chị em. Ý Chúa, sẵn lòng, tôi sẽ gặp anh chị em vào Chúa nhật tới. Và hãy nhớ buổi hầu việc tối nay. Có thể, nếu tôi không phải được chỉ định tối nay, hay bất cứ điều gì, và ở ngoài đó với mẹ, có lẽ tôi sẽ trở lại với anh chị em tối nay.

²⁷⁰ Và bây giờ, Anh Neville, mục sư quý báu của chúng ta, hãy đến đây. Và thật tôi chắc chắn...Không có ai ở đây ngoài những người nhà, anh chị em biết đấy. Chúng ta tất cả thực sự là những gì chúng ta gọi là người nhà. Tôi đánh giá cao lập trường của Anh Neville cho Lễ thật Phúc âm này. Tôi đánh giá cao lòng trung thành và sự chân thành của anh ấy trước mọi người. Và ngày nọ, khi anh ấy đang giảng; tôi chưa bao giờ nhận thấy điều đó, nhưng trong khi anh ấy đang ở dưới sự hà hơi, đưa ra lời tiên tri, anh ấy gọi tôi là nhà tiên tri, dưới sự thần cảm. Đó không phải là anh ấy gọi tôi lúc ấy, mà đó là Đức Thánh Linh. Vì vậy điều đó cho tôi can đảm và đức tin để tiến lên, chiều sâu sâu hơn và chiều cao cao hơn, với Đức Chúa Trời. Tôi biết ơn anh sâu sắc, Anh Neville. Chúa luôn ban phước cho anh. Và cho đến khi tôi gặp lại anh chị em, xin Chúa ở cùng anh chị em.

HỎI VÀ ĐÁP VIE61-1015M

(Questions and Answers)

LOẠT BÀI CÁCH XỬ SỰ, TRẬT TỰ VÀ SỰ DẠY DỖ CỦA HỘI THÁNH

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào sáng Chúa nhật, ngày 15 tháng Mười, năm 1961, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org